

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

«СХВАЛЕНО»

Вченою радою ДВНЗ «Ужгородський
національний університет»

«29» серпня 2016 р.
(протокол № 8)

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Ректор ДВНЗ «Ужгородський
національний університет»

СМОЛАНКА В. І.

«29» серпня 2016 р.

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА

БАКАЛАВРА

(назва освітньо-кваліфікаційного рівня)

Галузь знань

03 «Гуманітарні науки»

Напрямок підготовки

035 «Філологія»

Кваліфікація

6.035.03 Бакалавр філології за спеціальністю
словацька мова і література. Викладач.
Перекладач

«СХВАЛЕНО»

Вченою радою філологічного факультету
ДВНЗ «Ужгородський

національний університет»

Протокол № 9 від «30» 05 2016 р.

Голова Вченої ради

проф. Пахомова С.М.

Освітньо-професійна програма «Словацька мова і література» спеціальності «Філологія» спеціалізації «Слов'янські мови та літератури (переклад включно)» підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти розроблена згідно з вимогами Закону України «Про вищу освіту».

Програма відповідає першому (бакалаврському) рівню вищої освіти та шостому кваліфікаційному рівню за Національною рамкою кваліфікації.

Розробники програми:

1. Пахомова Світлана Миколаївна, доктор філологічних наук, професор, завкафедри словацької філології ДВНЗ «Ужгородський національний університет»;

2. Юсип-Якимович Юлія Василівна, к.ф.н, доцент кафедри словацької філології ДВНЗ «Ужгородський національний університет»;

3. Петріца Наталія Миколаївна, к.ф.н, доцент кафедри словацької філології ДВНЗ «Ужгородський національний університет»;

4. Ліхтей Тетяна Василівна, к.ф.н, доцент кафедри словацької філології ДВНЗ «Ужгородський національний університет»;

5. Буднікова Леся Томашівна, к.ф.н, доцент кафедри словацької філології ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (керівник проектної групи).

1. ВСТУП

Метою освітньо-професійної програми є забезпечення оволодіння здобувачами першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти відповідно до шостого кваліфікаційного рівня Національної рамки кваліфікацій.

Освітньо-професійна програма використовується під час:

- ліцензування та акредитації освітньої програми, інспектування освітньо-наукової діяльності за спеціальністю;
- розроблення навчального плану, програм навчальних дисциплін;
- розроблення засобів діагностики якості вищої освіти;
- визначення змісту навчання в системі перепідготовки та підвищення кваліфікації.

Освітньо-професійна програма враховує вимоги Закону України «Про вищу освіту», Національної рамки кваліфікацій і встановлює:

- обсяг та термін навчання бакалаврів;
- загальні компетенції;
- професійні компетентності за спеціальністю;
- перелік та обсяг навчальних дисциплін для опанування компетентностей освітньої програми;
- вимоги до структури навчальних дисциплін.

Освітньо-професійна програма використовується для:

- складання навчальних планів та робочих навчальних планів;
- формування індивідуальних планів здобувачів;
- формування програм навчальних дисциплін, практик, змісту індивідуальних завдань;
- визначення інформаційної бази для формування засобів діагностики;
- акредитації освітньо-наукової програми;
- зовнішнього контролю якості підготовки фахівців;
- атестації докторів філософії спеціальності.

Користувачі освітньо-професійної програми:

- здобувачі ступеня бакалавра, які навчаються в ДВНЗ «УжНУ»;
- викладачі ДВНЗ «УжНУ», які здійснюють підготовку бакалаврів зі спеціальності 035.03 «Філологія. Слов'янські мови та літератури (переклад включно)», спеціалізації – «Словацька мова і література»;
- Екзаменаційна комісія зі спеціальності;
- Приймальна комісія ДВНЗ «УжНУ».

Освітньо-професійна програма поширюється на кафедри ДВНЗ «УжНУ», що здійснюють підготовку фахівців ступеня бакалавр спеціальності 035.03 «Філологія. Слов'янські мови та літератури (переклад включно)», спеціалізації – «Словацька мова і література».

Нормативні посилання. Освітньо-професійна програма розроблена на основі таких нормативних документів:

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 // Відомості Верховної Ради. – 2014. – № 37, 38.

2. Національна рамка кваліфікацій. Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341.
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 26.04.2015 №266 «Перелік галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти».
4. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти. – К.: Ленвіт, 2006. – 35 с.
5. Сучасні підходи до побудови освітніх програм: Методичні матеріали / Укладачі: Холін Ю. В., Кравцов С. О., Маркова Т. О. – Харків, 2014. – 36 с.
6. Рашкевич Ю.М. Болонський процес та нова парадигма вищої освіти: Монографія /Ю.М. Рашкевич. – Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2014. – 168 с.
7. Розроблення освітніх програм. Методичні рекомендації / В. М. Захарченко, В. І. Луговий, Ю. М. Рашкевич, Ж. В. Таланова / За ред. В. Г. Кременя. – К.: ДП «НВЦ «Пріоритети», 2014. – 120 с.

2. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ.

МЕТА ПРОГРАМИ. Основною метою сучасної освіти за спеціальністю 035.03 «Філологія. Слов'янські мови та літератури (переклад включно)», спеціалізації – «Словацька мова і література» є підготувати фахівців з питань забезпечення в широкому плані навчання словацької мови та літератури, використання теоретичних знань і практичних вмінь у перекладацькій діяльності.

Основні сфери використання бакалавра філології – освітня, наукова, культурна та соціальна галузі: навчально-виховні дошкільні заклади, загальноосвітні школи I-III ступенів, ліцеї, гімназії, коледжі, спеціальні і вищі навчальні заклади усіх рівнів, громадські та дослідницькі установи різного рівня (на посадах лаборантів), професійно-технічні училища, а також музейні, архівні, видавничі, інформаційні (радіо, телебачення, преса), мистецькі, наукові та інші заклади, перекладацька діяльність.

Діяльність *бакалавра філології* передбачає знання загальних засад організаційної роботи у навчально-виховних закладах різного типу, адміністративних, наукових, громадських та інших установах.

Обсяг програми: 240 кредитів ЄКТС

Нормативний термін навчання – 3 роки і 10 місяців

Вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за програмою, і вимоги до професійного відбору вступників.

Навчання проводиться на базі повної середньої загальної освіти або на основі освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста.

Результати навчання (компетентності), якими має володіти здобувач вищої освіти.

Важливим елементом освітньо-професійної програми підготовки бакалавра філології є досягнення здобувачами першого рівня вищої освіти запланованих результатів навчання шляхом засвоєння відповідних модулів (навчальних дисциплін та практик).

Формулювання програмних результатів навчання здійснюється відповідно до ключових загальних та професійних (предметних) компетентностей.

Процес вивчення навчальних дисциплін спрямований на формування таких компетентностей:

ЗАГАЛЬНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ (ЗК):

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу з метою виявлення проблем і вироблення рішень щодо їх усунення **(ЗК-1)**;
- здатність застосовувати знання на практиці **(ЗК-2)**;
- уміння працювати із сучасною комп'ютерною технікою **(ЗК-3)**;
- здатність до опанування новими знаннями та продовження професійного розвитку **(ЗК-4)**;
- уміння спілкуватися, включаючи усну та письмову комунікацію українською та принаймні однією з іноземних мов **(ЗК-5)**;
- уміння організувати власну діяльність та ефективно управляти часом **(ЗК-6)**;
- знання та розуміння з предметної галузі філології та перекладознавства **(ЗК-7)**;
- здатність до використання інформаційних і комунікаційних технологій у навчально-виховному процесі **(ЗК-8)**;
- набуття гнучкого мислення, відкритість до застосування філологічних знань та компетенцій у широкому діапазоні можливих місць роботи та повсякденному житті **(ЗК-9)**;
- здатність до перекладацької та науково-дослідної діяльності **(ЗК-10)**;
- навички планування та управління часом **(ЗК-11)**;
- уміння і здатність до прийняття рішень **(ЗК-12)**;
- дотримання етичних принципів, здатність цінувати різноманіття та мультикультурність **(ЗК-13)**;
- здатність до критичного мислення, навички обдумування **(ЗК-14)**.

ПРОФЕСІЙНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ (ПК):

- базові уявлення про специфіку словацької мови, розуміння особливостей її функціонування у сучасному світі **(ПК-1)**;
- володіння методами аналізу й структурування мовного матеріалу, навичками іншомовної комунікативної компетенції, її складовими (лінгвістичною, мовленнєвою, дискурсивною, функціональною, соціолінгвістичною, соціокультурною, лінгвокраїнознавчою) **(ПК-2)**;
- сучасні уявлення про принципи лінгвістичного та літературознавчого аналізу **(ПК-3)**;
- здатність застосовувати основні методи лінгвістичного та літературознавчого аналізу текстів у професійній навчально-науковій діяльності **(ПК-4)**;
- набуття знань, умінь і навичок усного й писемного спілкування словацькою мовою, що ґрунтується на лінгвокультуротворчому принципі **(ПК-5)**;
- знання норм мовленнєвого етикету та вміння ними послуговуватися **(ПК-6)**;
- базові знання історії формування словацької мови, світової літератури і культури **(ПК-7)**;

- досконале володіння принципами орфографії й пунктуації словацької мови, знання історії їхнього становлення **(ПК-8)**;
- базові знання основних закономірностей історико-літературного процесу та етапів еволюції словацької літератури **(ПК-9)**;
- базові знання територіальної диференціації слов'янських мов, зв'язків сучасної словацької літературної мови з народними говорами та значення народної діалектної мови для збереження національної ідентичності слов'янського етносу, знання про співвідношення ареальних та інших варіантів національної мови у контексті базових знань зі словацької лексикології **(ПК-10)**;
- знання фонетичної системи сучасної словацької мови, явищ історичного розвитку та сучасних фонетичних процесів **(ПК-11)**;
- сучасні уявлення про морфологічну систему словацької мови та історію її становлення **(ПК-12)**;
- знання основних дериваційних моделей сучасної словацької мови **(ПК-13)**;
- знання складу та організації лексичного й лексико-фразеологічного рівнів словацької мови **(ПК – 14)**;
- базові знання особливостей вживання фразеологічних одиниць сучасної словацької мови **(ПК – 15)**;
- знання основних синтаксичних принципів сучасної словацької мови, усвідомлення основних диференційних ознак структури речення **(ПК – 16)**;
- базові знання основ теоретико-методологічного апарату мовознавчого, літературознавчого, історико-культурного дослідження, наукових критеріїв в оцінці мовних, літературних, історичних, культурних явищ **(ПК – 17)**;
- здатність організувати роботу відповідно до вимог безпеки життєдіяльності й охорони праці **(ПК – 18)**;
- здатність до ділових комунікацій у професійній сфері, знання основ ділового спілкування, навички роботи в команді **(ПК – 19)**;
- володіння фундаментальними теоретичними та практичними знаннями в сфері викладацької діяльності **(ПК – 20)**;
- здатність вести дискусію, зокрема на матеріалі вивчення словацької мови та літератури **(ПК – 21)**;
- базові знання сучасних методик науково-дослідної та перекладацької роботи у галузі словацької мови та літератури **(ПК – 22)**.

Перелік нормативних модулів (навчальних дисциплін і практик) наведений у додатку 1.

Система атестації здобувачів вищої освіти

Атестація здобувачів першого рівня вищої освіти щодо встановлення фактичної відповідності рівня освітньої підготовки вимогам освітньої програми здійснюється екзаменаційною комісією із зазначеної спеціальності після виконання студентами у повному обсязі навчального плану.

Атестація студентів, які навчалися за програмою підготовки бакалаврів здійснюється на підставі оцінки рівня знань, умінь та навичок випускників у формі складених усно державних іспитів з *Сучасної словацької мови, Історії словацької літератури* та захисту бакалаврської кваліфікаційної роботи з мовознавства або літературознавства (згідно зі спеціалізацією).

Програмні результати навчання

- Здатність продемонструвати знання та розуміння основного комплексу знань за навчальною програмою. Рівень знань цих основ повинен бути рівнем, необхідним для роботи в традиційних сферах застосування.
- Здатність демонструвати належний рівень володіння основними поняттями, концепціями і фактами сучасного мовознавства та літературознавства, вільно оперувати мовознавчим та літературознавчим матеріалом.
- Здатність розуміння основних функцій та законів розвитку мови як суспільного явища, структурно-системної організації мови, функціонального навантаження її одиниць, їх синтагматичні та парадигматичні відношення.
- Здатність демонструвати знання та розуміння розділів словацького мовознавства та літературознавства, знання внутрішньої структури і норм словацької мови та її історії.
- Здатність аналізувати мовні явища у їхньому взаємозв'язку і взаємозалежності.
- Знати основні напрями розвитку сучасної лінгвістичної науки, історію лінгвістичних вчень, актуальні проблеми сучасної словакістики.
- Глибоке опанування мовознавчою та літературознавчою термінологією, докладної обізнаності з джерелами наукової літератури, вміння добувати найрізноманітнішу інформацію самостійно.
- Знати основні тенденції розвитку літературного процесу, зміст естетичних теорій, методів, напрямів, стилів та жанрів.
- Спроможність аналізувати ідейно-художній зміст літературних творів і творчість письменників у контексті актуальних вимог сучасного літературознавства.
- Досконале володіння однією з іноземних мов, знання основ другої і третьої слов'янської, латинської та старослов'янської мов.
- Володіння методикою майстерного викладання словацької мови та словацької літератури в загальноосвітніх та середніх спеціальних школах, методикою виховної роботи, технологією організації творчої діяльності учнівського колективу.
- Здатність користуватися різними методами наукового дослідження мовного та літературного матеріалу.
- Вміння робити висновки на основі аналізу конкретних наукових досліджень, літературних творів, беручи до уваги різні наукові погляди та літературні і мовознавчі явища.

- Здатність використовувати в своїй діяльності сучасну наукову інформацію, бібліографію, комп'ютерні технології.
- Бути переконаним у їх соціальній доцільності й корисності своїх професійних знань, вміти компетентно застосовувати їх у своїй професійній діяльності.
- Здатність спілкуватися словацькою мовою (з дотриманням усіх фонетичних, лексико-семантичних, стилістичних, граматичних норм) у різних ситуаціях професійного спілкування.
- Спроможність вести дискусію з актуальних філологічних проблем, спираючись на наукові досягнення мовознавства та літературознавства.
- Усвідомлення процесів інтерференції в мультилінгвальному просторі та здатність попереджати їх у власному мовленні.
- Використовувати досягнення сучасної лінгвістики для розв'язання мовних питань.
- Здійснювати письмовий переклад зі словацької мови на українську текстів різного стилю як різновид комунікативної діяльності в процесі опосередкованої міжкулькурної комунікації.
- Спроможність здійснювати усний синхронний та послідовний переклади зі словацької мови.
- Здатність на конкретному матеріалі аналізувати ефективність ведення міжкультурного спілкування та форм його організації.
- Вміння здійснювати процес усної та письмової комунікації у різних галузях господарства, освіти, науки і культури.

Додаток 1.

1. Перелік модулів (навчальних дисциплін і практик) циклу загальної підготовки

Шифр	Назва навчальної дисципліни	Кількість кредитів	Формування компетентностей		Очікувані результати
			Загальні	Предметні	
1. Нормативні навчальні дисципліни					
1.1. Цикл дисциплін гуманітарної та соціально-економічної підготовки					
ННД 1.1.01.	Історія та культура України	4	ЗК – 3; ЗК – 7;	ПК – 2; ПК – 8; ПК – 14;	Знання з предметної галузі включають: Типи цивілізації в давнину. Рання історія України. Геополітичне становище українських земель. Княжа доба. Київська держава. Місце Середньовіччя у всесвітньо-історичному процесі. Проблема становлення національних держав в Західній Європі. Галицько-Волинська держава. Європа на початку Нового часу і проблема формування цілісності європейської цивілізації. Україна за литовсько-польської і польсько-козацької доби. Доба козацько-гетьманської держави. XVIII ст. в європейській та північноамериканській історії. Основні тенденції розвитку всесвітньої історії XIX ст. Україна в складі Російської та Австро-Угорської імперії. Місце XX ст. у всесвітньо-історичному процесі. Шляхи розвитку України. Поняття і сутність культури. Періодизація розвитку української культури. Стародавня культура східних слов'ян. Київська Русь. Культурна ситуація періоду феодальної роздробленості. Козацтво як явище історії та культури. Духовні пошуки XIX століття. Особливості культурного розвитку Закарпаття. Культура як умова відродження нації в українській естетичній традиції кінця XIX - початку XX ст. Українська культура XX ст.

					Когнітивні компетентності включають: основні епохи в історії людства та їх хронологію; витоки української нації та її місце у загальнолюдських процесах; суспільно-економічні, політичні, культурні процеси історичного розвитку українського народу; хронологію, етнологію, державотворчі, культурологічні, конфесійні принципи періодизації історичного розвитку України; історичні події; зародження та розвиток українського етносу, державності, національно-державного відродження, процеси побудови суверенної демократичної держави; основні пам'ятки давньої культури; особливості культурного розвитку різних культурно-історичних епох; основні тенденції в розвитку архітектури, образотворчого мистецтва, літератури, музики; основних діячів культури різних епох; сучасні тенденції в розвитку культури. До практичних умінь та навичок входять: аналізувати історичні процеси, події, факти; брати участь у дискусіях на суспільно-історичні теми; формувати сучасну історико-політичну культуру, свою громадську позицію; користуватися категорійно-понятійним апаратом історичної науки, історичними джерелами та довідниковими матеріалами з історії України, всесвітньої історії; відрізнити пам'ятки різних епох; охарактеризувати різні культурно-історичні епохи; розповісти про діяльність основних діячів культури та мистецтва різних епох; охарактеризувати основні тенденції культурного розвитку Закарпаття.
ННД 1.1.02.	Філософія	3	ЗК-2; ЗК-3; ЗК-7	ПК-3	Знання з предметної галузі включають: Філософія, її проблематика і функції. Загальна історія зарубіжних та вітчизняних філософських вчень. Основні форми і діалектика буття. Життєтворчість людського буття. Проблема свідомості в філософії. Шляхи і способи пізнавального освоєння світу. Методологія і методи наукового пізнання. Соціальна філософія. Закони розвитку і функціонування соціальних систем. Філософське поняття культури. Майбутнє людства і спрямованість людської історії. Когнітивні компетентності включають: історичні типи філософії, основні парадигми філософствування; основні галузі філософського знання (онтологія, гносеологія, логіка філософська антропологія, етика, естетика, соціальна філософія тощо); основні форми буття і сутність діалектики; походження свідомості, форми і структура

					свідомості; шляхи пізнання світу, функціонування знання в сучасному інформаційному суспільстві, особливості взаємозв'язку науки, техніки з сучасними соціальними і етичними проблемами; форми суспільної свідомості, їх взаємозв'язок; умови формування особистості, її взаємозв'язок із суспільством; умови формування особистості, її свободи, відповідальності за збереження життя, природи, культури; До практичних умінь та навичок входять: обґрунтувати свою світоглядну та громадську позицію; застосовувати одержані знання при вирішенні професійних завдань, при розробці соціальних і екологічних проектів, організації міжлюдських відносин; науково аналізувати соціально значущі проблеми і процеси, факти і явища суспільного життя; розуміти і об'єктивно оцінювати досягнення культури, пояснювати феномен культури і цивілізації; володіти методологією і методами пізнання, творчої діяльності; здатність до діалогу як засобу вирішення соціальних і етичних проблем досягнення консенсусу.
ННД 1.1.03.	Ділова українська мова	4	ЗК-3; ЗК-4; ЗК-7	ПК-11	За умови успішного вивчення модуля студенти здатні: розпізнавати норми сучасної української літературної мови, відповідно до норм правильно висловлювати свою думку; застосовувати особливості усної і писемної форм мовлення у професійній діяльності; доречно поєднувати вербальні та невербальні засоби спілкування; демонструвати знання правил мовленнєвого етикету в різних етикетних комунікативних ситуаціях; послуговуватися лексикографічними джерелами та іншою допоміжною додатковою літературою, необхідною для самостійного вдосконалення мовної культури; визначати типи документів за різними класифікаційними ознаками; складати і редагувати тексти документів, дотримуючись вимог культури писемного мовлення; аналізувати правові терміни нормативно-правових актів з погляду їхньої доречності, відповідності правовим поняттям; демонструвати навички оперування фаховою термінологією, редагування, корегування та перекладу наукових текстів.
ННД 1.1.04.	Іноземна мова	5	ЗК-2; ЗК-10	ПК-11	Знання з предметної галузі включають: Зміст і структура курсу з іноземної мови. Цілі і завдання навчання. Фонетичний мінімум має забезпечувати правильне артикулювання звуків та відповідне інтонаційне оформлення речень. Граматичний мінімум охоплює

					ключові положення морфології та синтаксису й дозволяє правильно розуміти зміст оригінальних текстів з фаху. Лексичний мінімум на кінець курсу повинен складатися із 2800-3000 одиниць. Усна мова забезпечує навички спілкування, письмова – написання анотацій та реферату до наукової статті, особистих листів, простих ділових паперів тощо. Когнітивні компетентності включають: програмний матеріал з усього комплексу фонетичних та лексико-граматичних правил; методику самостійної позааудиторної роботи над удосконаленням мови; граматичні вимоги щодо правильного оформлення ділового мовлення в усній та письмовій формах. До практичних умінь та навичок входять: вільно і правильно розмовляти однією з іноземних мов у різних ситуаціях, головним чином у ситуаціях професійного спілкування; читати та анотувати художні тексти; виступати з доповідями та повідомленнями з тематики своїх професійних інтересів; виконувати свої курсові та дипломні роботи, захищати їх іноземною мовою; вільно користуватися лексикою ділових паперів.
ННД 1.1.05.	Фізичне виховання		ЗК – 2 ЗК – 6 ЗК – 11	ПК – 18	Знання з предметної галузі включають: Фізичне виховання як навчальна дисципліна у вищій школі. Наукові основи фізичного виховання. Загартування. Масаж і самомасаж. Гігієнічні основи фізичного виховання і спорту. Особиста і громадська гігієна. Лікарський контроль і самоконтроль у процесі фізичного виховання. Нормування здорового способу життя. Основи фізичної підготовки та спортивного тренування. Професійна фізична підготовка. Екологічні основи фізичного виховання. Фізичне виховання як один із важливих засобів у ліквідації недоліків у стані здоров'я громадянина. Рухові дії. Навчання і вдосконалення. Основні засоби розвитку і вдосконалення фізичних та психічних якостей. Сила і швидко-силові здібності. Швидкість рухів. Витривалість. Координаційні здібності. Гнучкість. Професійно-фізична підготовка. Методичні знання, уміння і навички. Когнітивні компетентності включають: фізичне виховання і спорт як засіб різнобічного розвитку особистості, підготовка до праці і громадської діяльності; фізичне виховання як складова частина способу життя; фізичне виховання у родині; загальні відомості про

					будову організму людини і вплив фізичних вправ на функціонування окремих органів та систем; рухова-активність і спортивне тренування як засіб підтримання високої працездатності; засоби оздоровлення, реабілітації, тілобудови і саморегуляції з урахуванням економічних, кліматичних та екологічних умов. До практичних умінь та навичок входять: біг на короткі дистанції з низького старту із максимальною швидкістю (80-100 м), безперервний біг у рівномірному темпі до 20 хвилин, пересування, на лижах, легкоатлетичні стрибки, подолання вертикальних і горизонтальних перешкод, човниковий біг; метання різних за вагою і формою снарядів з місця та розбігу, на дальність і в ціль; гімнастичні і акробатичні вправи, комбінації з декількох елементів, акробатичні комбінації, комплекси вправ з використанням тренажерних пристроїв, вправи з музичним супроводженням (аеробіка, шейпінг тощо); застосування в умовах гри основних техніко-тактичних дій однієї із спортивних ігор.
1.2. Дисципліни фундаментальної підготовки					
ННД 1.2.01.	Латинська мова	3	ЗК – 1 ЗК - 3 ЗК - 4 ЗК - 5 ЗК - 6 ЗК - 7	ПК - 1 ПК - 2 ПК - 3 ПК - 5 ПК - 10 ПК - 12	Знання з предметної галузі включають: Предмет та завдання курсу. Фонетика, графіка, лексикологія, фразеологія, словотвір, морфологія, синтаксис латинської мови. Основи латинської метрики. Основи перекладу адаптованих та оригінальних текстів. Читання, переклад прозових та поетичних текстів римських авторів. Лексика та фразеологія латинського походження в російській мові та літературі. Наукова термінологія латинського походження. Лексикографічні джерела. Когнітивні компетентності включають: фонетику, графіку, лексикологію, словотвір, морфологію, синтаксис латинської мови та основи латинської метрики; правила морфологічного аналізу та синтаксичного аналізу речень; наукову термінологію латинського походження; знати латинські фразеологізми та сентенції (близько ста одиниць); уривки з текстів римських авторів; основи перекладу латинських текстів російською мовою; лексикографічні джерела. До практичних умінь та навичок входять: вільно читати і писати латинською мовою; володіти граматичним і лексичним мінімумом; використовувати знання з латинської мови в галузі

					російського мовознавства та літературознавства; користуватися науковою термінологією латинського походження; виявляти лінгвальні та екстралінгвальні факти латинського походження, що мають місце у російській мові; доречно використовувати у мовленні латинські фразеологізми та сентенції; декламувати уривки з історично значущих текстів римських авторів.
ННД 1.2.02.	Культурно-писемна пам'ятка Великої Моравії	4	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9	ПК-4 ПК-7 ПК-10 ПК-17	Знання з предметної галузі включають: Виникнення старослов'янської писемності. Слов'янські азбуки. Характеристика кирилиці. Звукове та числове значення букв кирилиці. Діакритичні та розділові знаки. Звукова система старослов'янської мови, її відношення до праслов'янської. Найважливіші фонетичні процеси праслов'янської мови. Походження голосних Походження м'яких приголосних. Тенденція до висхідної звучності складів. Закон відкритого складу. Чергування голосних. Фонетичні зміни у старослов'янській мові X - XI ст. Граматичні категорії іменника та поділ на відмінювання за давніми основами. Особливості відмінювання іменників. Нові явища у відміні іменників. Розряди займенників за значенням, їх відмінювання. Іменні та займенникові прикметники, їх відмінювання. Ступені порівняння прикметників. Відмінювання числівників. Граматичні категорії дієслів та поділ їх на класи. Утворення та походження особових форм дієслова (дійсний, наказовий та умовний способи). Іменні форми дієслова. Утворення та відмінювання активних та пасивних дієприкметників. Інфінітив. Супін. Походження прислівників. Уживання прийменників та сполучників. Особливості синтаксису старослов'янської мови. Когнітивні компетентності включають: знання історії виникнення старослов'янської писемності; особливостей кирилиці; особливості фонетичної структури старослов'янської мови та зміни в ній; походження голосних та приголосних старослов'янської мови; основні фонетичні зміни у праслов'янській мові; особливості відмінювання займенників, прикметників та числівників; поділ дієслів на дієвідміни; утворення форм дієслів (дійсний, наказовий та умовний спосіб); утворення та відмінювання активних та пасивних дієприкметників. До практичних умінь та навичок входять: вміння прочитати та перекласти уривки текстів; пояснити походження

					типи словників; граматики: граматичне значення, граматичні категорії, предмет граматики, розділи граматики, основні одиниці граматичної будови мови, морфема і словоформа, поняття морфеми, види морфем, морфеміка, граматична форма слова, способи вираження граматичних значень. синтетичні та аналітичні способи вираження граматичних значень, їх історична змінність; поняття частин мови. критерії виділення частин мови і їх характеристика, частини мови в різних мовах; словосполучення і речення, їх різне визначення у східно- та західноєвропейській традиції, поняття словосполучення в українській та словацькій (чеській) граматиці, типи словосполучень, синтаксичні зв'язки слів, речення та його ознаки, актуальне членування речення, проблема походження мови, закономірності розвитку мов, специфіка розвитку різних рівнів мовної структури, розвиток і функціонування мов у різні історичні епохи, класифікація мов світу, генеалогічна класифікація, типологічна класифікація мов, ізолятивні, аглютинативні мови, інкорпоративні (полісинтетичні) та флективні мови. До практичних вмінь та навичок входять: характеризувати різні рівні мовної системи та відповідні мовні одиниці, вміти дати повну артикуляційну та акустичну характеристику звука, охарактеризувати комбінаторні та позиційні зміни звуків у потоці мовлення, практично користуватися фонетичною та фонематичною транскрипцією, розрізнявати транскрипцію і транслітерацію, визначити граматичні значення та способи їх вираження в різних мовах світу, вміти зробити морфемний та словотвірний аналіз слова, охарактеризувати слово в семантичному, граматичному та функціональному аспектах, розрізнити лексичне значення і внутрішню структуру слова, визначити види синтаксичного зв'язку в реченні та словосполученні, демонструвати різні підходи у східно- та західноєвропейському мовознавстві до визначення і інтерпретації синтаксичних явищ; вміти встановити належність мови до певної мовної сім'ї та групи.
ННД 1.2.04.	Вступ до літературознавства	4	ЗК-2 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-10 ПК-17	Знання з предметної галузі включають: мистецтво слова як об'єкт вивчення літературознавства; предмет і специфіка художньої літератури; художня література як вид мистецтва; формозмістова єдність художнього твору; композиція і сюжет художнього твору; художня мова; віршування; художня література як система; проблеми генології;

					літературний процес; проблеми типологізації мистецьких феноменів. Когнітивні компетентності включають: у результаті вивчення навчальної дисципліни студенти повинні: знати основні літературознавчі дисципліни, категорії літературознавства; історію теоретико-літературної думки від найдавніших часів до сьогодення; праці, присвячені основним питанням літературознавства тощо. До практичних вмінь та навичок входять: вміння аналізувати особливості мови та композиції художнього твору; характеризувати жанрово-стильові особливості творів; визначити віршовий розмір та фонічні особливості строфи; орієнтуватися в літературних напрямках, течіях, школах, угрупованнях.
ННД 1.2.05.	Основи славістики	4	ЗК-2 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-7 ПК-10 ПК-17	Знання з предметної галузі включають: Сучасні слов'янські народи, їх етнічна близькість, наукові та культурні центри. Слов'янські мови, їх генетична спорідненість та класифікація. Національні атласи слов'янських мов і загальнослов'янський лінгвістичний атлас. Праслов'янська мова, періодизація її історії. Найдавніша територія слов'ян та її подальші розширення. Діалектне членування праслов'янської мови. Зв'язки слов'ян із сусідніми народами за даними мови. Ономастика про давніх слов'ян. Відомості про слов'ян у античних та східних авторів. Археологічні дані про слов'ян. Матеріальна та духовна культура давніх слов'ян. Соціальна структура давньослов'янського суспільства. Виникнення слов'янської писемності. Найдавніші слов'янські рукописи. Історія слов'янської філології. Сучасний стан славістики, її актуальні завдання. Когнітивні компетентності включають: Розуміти зміст терміну слов'янська філологія, розуміти його завдання та проблематику; розуміти обсяг понять “слов'янське мовознавство”, “слов'янська філологія” і “славістика”; знати коли і як виникла слов'янська філологія як наука, якою була її проблематика спочатку; найпоширеніші класифікації сучасних слов'янських мов; розуміти зміст терміна “праслов'янська мова”, чим відрізняється праслов'янська мова від старослов'янської в часі, просторі та функціях; знати основні теорії про прабатьківщину слов'ян; історію виникнення слов'янської писемності; найдавніші слов'янські рукописи; актуальні завдання сучасної славістики. До практичних вмінь та навичок входять:

					Вміти назвати сучасні слов'янські народи й вказати, в яких країнах живе кожний з них; охарактеризувати кожну з сучасних слов'янських мов за такою схемою: а) у яких країнах вона поширена; б) скільки носіїв у неї; в) коли вперше зафіксована в писемній формі; г) який алфавіт використовує; д) які соціальні функції виконує; охарактеризувати кожну з сучасних слов'янських мов за такою схемою: а) коли вона виникла; б) яка її діалектна основа; в) хто був її засновником; довести генетичну спорідненість слов'янських мов; перерахувати способи і хронологію християнізації слов'янських народів; назвати східно-, західно- та південнослов'янські племена та показати їх територію на карті; назвати основні ознаки, давність, територію та етнічну приналежність таких археологічних культур, як лужицька, поморська, підкльошових поховань, пшеворська, зарубинецька, черняхівська; прокоментувати терміни “старослов'янська мова”, “староболгарська мова”, “церковнослов'янська мова”, “староцерковнослов'янська мова”, “давньослов'янська мова”, “мова найдавніших слов'янських пам'яток” і вказати на доцільність чи недоцільність використання кожного з них; охарактеризувати зв'язки давніх слов'ян із сусідніми народами на підставі мовних даних; назвати основні аргументи, які промовляють за ту чи іншу теорію слов'янської прабатьківщини.
ННД 1.2.06.	Історія світової літератури	15	ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-10 ПК-17 ПК-20	Знання з предметної галузі включають: Історія світової літератури включає курси історії античної та зарубіжних літератур (Середньовіччя та Відродження, XVI-XVIII ст., зокрема класицизму та просвітництва, XIX ст., зокрема романтизм, реалізм, натуралізм, символізм, декаданс тощо, XX ст.). Антична література, мистецтво, філософія мали значний вплив на формування усієї подальшої духовної культури європейських народів. Курс історії зарубіжних літератур Середньовіччя – XX століття охоплює весь процес розвитку світових літератур людської цивілізації за вказаний період. Вивчення Середньовіччя як особливої доби в історії розвитку культури та літературного процесу. Відродження як доби могутнього культурного піднесення і формування нової гуманістичної ідеології, XVII століття з його новою концепцією світу і людини у його філософських теоріях та основних напрямках в мистецтві і літературі, XIX-XX ст. з їхнім багатогранням художніх методів і стилів. Особлива увага звернена на XX століття як новий історичний культурний

					етап в розвитку людства, на діалог "філософія та література" і втілення філософських тенденцій XIX-XX століття. Когнітивні компетентності включають: особливості розвитку історико-літературного процесу в античній та світовій літературах періоду Середньовіччя – XX століття; своєрідність їх жанрових виявів, функціональність типових образів, що стали образами-символами, образами-моделями світової літератури пізніших часів. До практичних умінь та навичок входять: орієнтуватися в історико-літературному процесі певного періоду; аналізувати конкретні твори, виявляти його основні художні особливості; стильові та версифікаційні особливості.
ННД 1.2.07.	Історія і культура Словаччини	6		ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-10 ПК-17 ПК-20	Знання з предметної галузі включають: Заг. характеристику сучасної Словацької Республіки, її геополітичну ситуацію. Розвиток сучасної економіки. Освіта та культура СР. Сучасна політика СР. Історія Словаччини до початку X століття. Територія Словаччини до приходу слов'ян. Кельти і даки. Германці і римляни. Велике переселення народів і прихід слов'ян в Карпатську улоговину. Держава Само і перші слов'янські князівства в сусідстві з аварами. Кінець аварського каганату. Виникнення Великоморавської держави. Князівство Прибіни в Нітрі. Моравське князівство Моймира. Виникнення Великої Моравії. Німецька експансія на землі Великої Моравії. Просвітницька діяльність Кирила та Мефодія. Правління Святополка. Падіння Великої Моравії. Культура цієї держави. Культурно-історичне значення Великої Моравії. Словацькі землі у складі Угорського королівства (X-XV ст.) Поява угорських племен у Подунав'ї і створення Угорського королівства. Приєднання словацьких земель до Угорського королівства. Словацькі терени під владою Арпадів та Анжуйської династії. Чеські таборити на словацьких землях. Рух "братиків" і боротьба за мадярську корону в XV ст. Словацькі землі в складі Австрійської монархії Габсбургів (XVI-XVII ст.). Османська навала та її наслідки. Причини виникнення об'єднання країн Дунайського басейну - Австрійської імперії. Боротьба за трон між Фердинандом I та Я. Запольським. Османська навала та її

				наслідки.Реформація та контрреформація на словацьких землях.Словацькі землі у складі Габсбурзької монархії XVIII ст. - перша половина XIX ст.) Суспільно-економічне становище та політика “освіченого абсолютизму” в словацьких землях.Реформи Марії -Терезії та Йосифа II.Словацьке Просвітництво.Матей Бел. Адам Коллар.Словацьке національне Відродження. Участь словаків у революції 1848-1849 рр. Слов’янський з’їзд у Празі. Участь Л.Штура.Участь закарпатців у революції 1848-1849 рр . Словацькі землі в дуалістичній Австро-Угорській державі (друга половина XIX – початок XX ст.)Становище словацьких земель після 1849 р. “Меморандум словацького народу”.Словаччина у складі Австро-Угорської держави. Закарпаття в складі Австро-Угорщини. Економічний розвиток словацьких земель.Розвиток словацької культури . Становище на словацьких землях після революції. Граматика та правопис 1852 року. Праця Л.Штура «Слов’янство та світ майбутнього»(1851), її характеристика.Діяльність «Матиці словацької».Виникнення Австро-Угорської держави (1867). Становище у Словаччині. Виникнення «Нової школи».Формування першої політичної словацької партії – Словацької національної партії. Заборона «Матиці словацької» угорським урядом (квітень 1875).Словацькі та чеські землі у період Першої світової війни. Утворення та розвиток Першої Чехословацької Республіки (1918 р) Чехословаччина 30-х років та її окупація гітлерівською Німеччиною . Мюнхенський диктат і “друга республіка”. Словаччина під час Другої світової війни.Мюнхенський диктат і “друга республіка”. Виникнення “незалежної” Словацької республіки. Утворення Протекторату Чехії та Моравії.Становище в “незалежній” Словацькій республіці. Національне повстання – апогей словацького антифашистського руху. Спроба побудови соціалізму в Чехословаччині (1945-1969) Установлення народно-демократичного режиму. Захоплення влади компартією та початок “соціалістичного будівництва”. Визрівання суспільно-політичної кризи. “Празька весна» 1968 року. Шлях Чехословаччини до демократії“Політика нормалізації” й розгортання громадського опозиційного
--	--	--	--	--

					руху. Чехословацька “ніжна революція”. Початок суспільно-економічних перетворень у ЧСФР. “Оксамитовий розвід” та утворення незалежних Чехії і Словаччини. Утворення незалежної Словацької Республіки і її сучасний розвиток. Когнітивні компетентності включають: розуміння складного історичного шляху словацького народу до власної державності, знання історії словацьких земель в тісному зв’язку з цивілізаційними процесами в Європі; знання хронології історичних подій; розуміння історичних постатей; уміння визначати їх роль в історії становлення словацької державності; знання головних етапів розвитку словацької культури. До практичних умінь та навичок входять: вміння орієнтуватися в складних процесах європейської історії; визначати місце словацьких земель у цій історії; розуміти процеси державотворення, їх зародження, розвиток; орієнтуватися в історичних подіях різних епох, уміти давати їм оцінку.
ННД 1.2.08.1.	Сучасна словацька літературна мова (базовий нормативний курс)	19	ЗК-10 ЗК-2 ЗК-4	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: Загальні відомості про словацьку мову та Словаччину. Алфавіт. Голосні звуки. Дифтонги. Специфічні словацькі приголосні. Наголос і довгота. Засвоєння необхідних виразів: привітання, прощання, подяка та ін. Дієслова <i>byť</i> і <i>mať</i> у теперішньому минулому і майбутньому часах. Складання діалогів. Категорія відмінка. Типи відмінювання іменників. Дієслівні основи. Дієслова теперішнього часу. Дієслова типу <i>pracovať</i>. Особові та присвійні займенники. Категорія роду. Семантико-граматична категорія істоти (<i>životnosť</i>). Правила вживання прізвищ. Модальні дієслова у теперішньому часі. Дієслова минулого часу. Словозміна модальних дієслів у минулому часі. Кількісні та порядкові числівники від 1 до 10. Вказівні займенники <i>ten, tá, to</i>. Прикметники в називному відмінку однини і множини. Дієслова типу <i>biti</i>. Називний відмінок множини іменників чоловічого роду. Творення жіночих назв від чоловічих. Теперішній час дієслів типу <i>robiť, vidieť, držať</i>. Відмінювання іменників чоловічого роду типу <i>chlap, hrdina</i>. Словозміна дієслів типу <i>mrznúť</i>. Відмінювання іменників чоловічого роду типу <i>dub</i>. Вживання прийменників <i>do, k(ku)</i>. Словозміна нерегулярного дієслова <i>ísť</i>.

				Відмінювання іменників чоловічого роду типу stroj. Відмінювання назв тварин чоловічого роду. Словозміна дієслів типу chytať. Прийменники pre, pri. Типи відмінювання іменників жіночого роду. Тип žena. Словозміна дієслів типу rozumieť. Прийменники s (so), z (zo). Відмінювання іменників жіночого роду типу ulica. Словозміна дієслів типу česať, žať. Відмінювання іменників середнього роду типу mesto, srdce. Вираження причини. Питальний займенник aký? Відмінювання прикметників типу pekný, cudzí. Порядкові числівники. Числівники. Кількісні числівники. Синтаксичний зв'язок кількісних числівників з іменниками. Відмінювання особових та зворотного займенників. Прислівники. Словозміна дієслів типу niešť, brať, trieť, minúť. Питальний займенник či? Утворення та відмінювання присвійних прикметників (otcov, matkin). Відмінювання присвійних займенників. Заперечні та неозначені займенники. Відмінювання займенників sám, všetok. Ступені порівняння прикметників та прислівників. Особливості синтаксису сучасної словацької мови. Відмінювання іменників жіночого роду типу dlaň, košť. Непродуктивні типи gazdiná, pani. Словозміна нерегулярних дієслів stať sa, stát'. Відмінювання іменників середнього роду типу vysvedčenie. Дієслова доконаного і недоконаного виду. Майбутній час дієслів. Зворотні дієслова з компонентом sa. Прийменники. Зворотні дієслова з компонентом si. Прийменники з відношенням причини. Умовний спосіб дієслів. Порядок слів при використанні умовного способу. Умовні речення. Прийменники з відношенням умови. Підрядне речення часу. Прийменники з часовим відношенням. Конструкції на позначення часу. Наказовий спосіб дієслів. Відмінювання іменників середнього роду типу dievča. Творення назв малят. Відносно присвійні прикметники. Відмінювання прикметників типу ráví. Правопис i, í, y, ý. Вибрані слова. Прийменники з відношенням мети. Підрядні речення мети. Власні і загальні назви іншомовного походження. Відмінювання іменників типу kuli. Дієприслівники. Активні дієприкметники. Прийменники з просторовим відношенням. Словозміна нерегулярного дієслова jest'. Пасивні дієприкметники минулого часу. Пасивний стан. Підрядне допустове речення. Прийменники з допустовим відношенням. Закон ритмічного скорочення. Частки. Вигуки. Дієслівне керування. Іменники Pluralia Tantum. Віддієслівні іменники. Підрядне
--	--	--	--	---

					речення місця. Прийменники з просторовим відношенням. Сполучники. Прямая мова. Уживання інфінітива. Когнітивні компетентності включають: Знання і розуміння загальних відомостей про Словаччину, її історію, культуру, традиції та сучасні геополітичні умови, місце словацької мови серед інших слов'янських мов, специфіку її фонетичної, граматичної та лексичної системи. Засвоєння сучасної словацької графіки, опанування словацької вимови, граматики словацької мови, збагачення словникового запасу. Читання, переклад та переказ словацьких текстів. Складання речення та діалогів словацькою мовою, ведення бесіди словацькою мовою на задану тему. До практичних вмінь та навичок входить: Володіти відомостями про Словаччину, її історію, культуру та традиції, сучасні лінгвокраїнознавчі реалії, знати специфіку словацької мови на фоні інших слов'янських мов, вміти лінгвістично обґрунтувати особливості фонетичної, граматичної та лексичної будови, володіти усним та писемним словацьким мовленням, перекладати тексти із словацької українською мовою та навпаки, вміти ілюструвати теоретичний матеріал прикладами сучасної словацької мови.
ННД 1.2.08.2.	Сучасна словацька літературна мова (фонетика, фонологія)	6	ЗК-1 ЗК-2 ЗК-5 ЗК-8	ПК-2 ПК-4 ПК-5 ПК-11 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: Fonetika a jej delenie. Tvorenie reči. Opis a funkcia rečových orgánov. Fonetika a fonológia ako jazykovedné disciplíny. Delenie fonetiky. Tvorenie (produkcia) reči. Opis a funkcia rečových orgánov. Dýchacie orgány, hlasový (fonačný) orgán, upravujúce (článkovacie, artikulačné) orgány. Zvuková sústava slovenčiny. Hlások. Vokálny systém (samohlásky a dvojhlásky). Hlas. Tóny a šumy. Hláska. Delenie hlások podľa funkčného, akustického a artikulačného kritéria. Klasifikácia samohlások podľa trvania, polohy jazyka v ústnej dutine: v horizontálnom smere; vo vertikálnom smere; podľa účasti pier na ich artikulácii. Klasifikácia dvojhlások podľa artikulačného pohybu a polohy artikulačného rozpätia. Konsonantický systém slovenčiny. Klasifikácia slovenských spoluhlások. Charakteristické vlastnosti spoluhlások z funkčného, akustického a artikulačného hľadiska. Klasifikácia spoluhlások podľa (7 kritérií): miesta artikulácie, spôsobu artikulácie, artikulujúceho orgánu, sluchového dojmu, účasti hlasu, účasti nosovej dutiny,

					trvania. Fonetická transkripcia. Symboly a transkripčné znaky. Fonetická transkripcia súčasnej slovenčiny (znaky IPA – International Phonetic Association a znaky slovenskej ortografíe). Inventár znakov slovenskej fonetickej transkripcie. Písanie slov pomocou transkripčných znakov. Suprasegmentálne javy. Suprasegmentálne (prozodické) javy (intonácia). Časová modulácia reči (hlasu): kvantita, pauza, tempo, rytmus. Silová modulácia reči (hlasu): intenzita hlasu, prízvuk, dôraz, emfáza. Tónová modulácia reči (hlasu): hlsový register, melódia. Когнітивні компетентності включають: Знання і розуміння будови та функцій мовленнєвих органів, процесу артикуляції звуків словацької мови, орфоепічних норм та фонетичної транскрипції, класифікації словацьких голосних, дифтонгів і приголосних звуків, фонетичних змін а також системи інтонації словацької мови. Студенти отримують відомості про основні фонологічні поняття, знайомляться із фонологічним рівнем мови, його одиницею фонемою та її співвіднесеністю зі звуком, інвентарем фонем словацької мови, а також засвоюють поняття варіант фонем. До практичних вмінь та навичок входить: Розуміти будову, фізіологічний аспект діяльності мовленнєвих органів; розрізняти акустичні властивості звуків, засвоїти необхідні орфофонічні та орфоепічні норми словацької мови; знати класифікацію словацьких голосних, дифтонгів та приголосних звуків; вміти визначати суперсегментну (інтонаційну) характеристику складів, слів, речень; розуміти та розрізняти поняття “фонема” та “варіант фонем”, знати інвентар фонем словацької мови, вміти визначати диференційні й інтегральні ознаки фонем; розуміти сутність процесів нейтралізації фонологічних протиставлень та чергування словацьких фонем у різних частинах мови, вміти проілюструвати ці явища; застосовувати отримані знання як базові при вивченні інших мовознавчих дисциплін; робити фонетичний розбір словацького тексту; вміти записувати словацький текст за допомогою знаків фонетичної транскрипції.
ННД 1.2.08.3.	Сучасна словацька літературна мова (морфеміка та словотвір)	6	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9	ПК-2 ПК-3 ПК-13 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: поняття про морфеміку як наукову дисципліну; поняття про аломорф, оморфемі, синморфемі, морф, морфему, корінь, префікс, суфікс, закінчення, основу, інтерфікси, інфікси, афіксоїди, суфіксоїди, префіксоїди, словотвір,

					словозміну, твірну основу, словотвірні засоби, словотвірну пару, словотвірне значення, словотвірний тип, словотвірний ланцюжок, словотвірне гніздо, суфіксацію, префіксацію, осново- і словоскладання, аббревіацію; види морфем та їх класифікація; поняття про словотвір; словотвірні форманти та їх види; способи словотвору та їх класифікація; словотвірна система словацької мови; словотвір іменника; словотвір прикметника; словотвір займенника та числівника; словотвір прислівник; словотвір дієслів; словотвір службових частин мови. Когнітивні компетенції включають: здатність розрізняти поняття «морфеміка», «словотвір», «морфологія»; з'ясовувати звукові варіанти кореневих та афіксальних морфем; здатність розрізняти похідну основу від непохідної; вільну від зв'язаної; просту від складної; відкриту від закритої; вміння характеризувати основні ознаки історичних змін у морфемній структурі слова. До практичних вмінь та навичок входять: вміння робити морфемний аналіз слова; характеризувати основні ознаки словотворення та словотвору; давати визначення твірної основи і словотвірних засобів, похідної основи; навички аналізу словотвірної структури похідного слова; навички аналізу будови словотвірного гнізда; вміння визначати способи словотворення; вміння характеризувати основні ознаки морфологічного словотворення; визначати неморфологічні способи словотворення.
ННД 1.2.08.4.	Сучасна словацька літературна мова (лексикологія)	6	ЗК-1 ЗК-4 ЗК-14	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-14	Знання з предметної галузі включають: засвоєння студентами-словакістами теоретичних відомостей про лексико-семантичний рівень сучасної словацької літературної мови та методи його вивчення, структуру лексикології, про систему в лексиці, про принципи її організації та диференціації, про семантичні і формальні зв'язки в лексичній системі, про лексему як центральну одиницю мовної системи, про внутрішню семантичну структуру слова та динамічний характер словацької лексики. Когнітивні компетентності включають: засвоєння студентами понять та термінів – pojem lexikálna rovina; lexéma, seméma; designát, denotát, signifikát; významová štruktúra slova; slovo ako bilaterálna jednotka, asymetrický charakter slova; paradigmatické vzťahy v lexikálnom systéme; lexikálno-sémantické kategórie; syntagmatické vzťahy

					lexikálnych jednotiek; diferenciácia slovnej zásoby z rôznych hľadísk (chronologického, štylistického, expresívneho, teritoriálneho, sociálneho, etymologického); klasifikácia slovenských frazém; slovenská lexikografia. До практичних вмінь та навичок входять: diferencovať pojmy <i>slovo</i>, <i>tvar slova</i>, <i>variant slova</i>, lexéma; rozlišovať lexikálne, morfológické, fonetické homonymá, charakterizovať medzijazykovú homonymiu; odlišovať pojmové, expresívne, štylistické synonymá; diferencovať graduálne, komplementárne a vektorové antonymá; rozlišovať antonymá a konverzíva; tvoriť synonymické reťaze; utvárať antonymické dvojice; diferencovať slovnú zásobu z hľadiska pôvodu; rozlišovať lexiku z hľadiska jej expresivity a emocionálnosti; analyzovať slovnú zásobu podľa jej teritoriálneho a sociálneho používania; rozlišovať frazeologizmy v texte, určovať ich typy a hranice; štylisticky klasifikovať slovnú zásobu, používať slovenské lingvistické slovníky.
ННД 1.2.08.5.	Сучасна словацька літературна мова (морфологія)	11	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9	ПК-2 ПК-4 ПК-8 ПК-12	Знання з предметної галузі включають: поняття про морфологію словацької мови; частини мови, принципи їх виділення; перехід одних частин мови в інші; загальна характеристика іменника як частини мови; лексико-граматичні розряди іменників; граматичні категорії іменника; визначення іменника як частини мови, його предметне значення, морфологічні ознаки й синтаксичні функції; лексико-граматичні розряди іменників; власні й загальні назви; назви істот і неістот; абстрактні й конкретні назви; збірні та речовинні іменники; граматичні категорії іменника; поділ іменників на типи; відмінювання іменників; загальна характеристика прикметника; значення й граматичні ознаки прикметника; семантичні групи прикметників; відмінювання прикметників; значення й граматичні ознаки числівника; визначення числівника, його значення; розряди числівників; місце займенника в системі частин мови; визначення займенника, його значення; розряди займенників за значенням; значення й граматичні ознаки дієслова; інфінітив дієслова; граматичні категорії дієслова; прислівник як повнозначна частина мови; визначення прислівника; розряди прислівників за значенням; прийменник; походження прийменників і їх склад; визначення прийменника; значення прийменника; вживання прийменника з різними непрямыми відмінками іменників; сполучники; поділ сполучників за походженням, будовою та способом уживання; сполучні слова; визначення сполучника; синтаксична роль;

					визначення частки; групи часток за місцем у реченні, функціями, значенням; загальне поняття про частки; розряди часток за значенням, їх функції в мові; вигукі; типи вигуків за значенням і вживанням; розряди вигуків за походженням; роль вигуків у мові; розряди вигуків; перехід у вигукі слів з інших частин мови; звуконаслідувальні слова Когнітивні компетенції включають: здатність розрізняти граматичну будову сучасної словацької мови; систему частин мови, критерії розмежування й принципи класифікацій частин мови; перехід слів з одного лексико-граматичного класу слів в інший; основні аспекти вивчення частин мови: лексико-граматичні й граматичні категорії, синтаксичні функції; особливості парадигматичних систем змінних частин мови; складні випадки відмінювання й дієвідмінювання; порядок морфологічного розбору слів До практичних вмінь та навичок входять: вміння виявляти й правильно аналізувати мовні явища; визначати граматичні значення різних форм слів; групувати словоформи за граматичними категоріями; визначати спосіб творення мовних одиниць; визначати, до яких частин мови належать слова; безпомилково з'ясовувати морфологічні ознаки одиниць; аналізувати одиниці різних частин мови з погляду лексико-граматичних та граматичних категорій; будувати парадигми слів; робити повний морфологічний аналіз.
ННД 1.2.08.6.	Сучасна словацька літературна мова (синтаксис)	4	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-14	ПК-2 ПК-4 ПК-8 ПК-16	Знання з предметної галузі включають: засвоєння теоретичних відомостей про синтаксичний рівень сучасної словацької літературної мови у його зв'язках з іншими структурами мовної системи, звертаючи увагу на ті розбіжності в інтерпретації синтаксичних явищ, які існують в сучасному словацькому та українському мовознавстві, та вміння практично використовувати ці знання на конкретному мовному матеріалі словацької мови при синтаксичному аналізі словосполучень, простих та складних речень; збагачення синтаксичного аспекту мовлення студентів новими синтаксичними конструкціями, притаманними сучасній словацькій мові. Когнітивні компетентності включають: засвоєння студентами понять та термінів – štruktúra syntaktickej roviny a jej hlavné jednotky (syntagmy a vety); syntaktické vzťahy predikácie, koordinácie,

					determinácie; rozumieť rozdel medzi vetou a syntagmou; klasifikáciu syntagiem; pojem predikativnosť a modalnosť vety; štruktúru jednoduchej vety, druhy jednočlenných viet; pojem gramatická a sémantická perspektíva vety; rozdiel medzi jednoduchým (analiticky vyjadreným) a zloženým vetným členom; doplnok a iné polopredikatívne konštrukcie; rôzne typy súvetí; syntaktické normy súčasnej slovenčiny, rozdiely medzi slovenskými a ukrajinskými syntaktickými normami; problémy súčasnej syntaktickej teórie, práce slovenských jazykovedcov v oblasti syntaxe; rozdiely medzi slovenskou a ukrajinskou syntaktickou teóriou. До практичних вмінь та навичок входять: správne tvoriť rôzne syntaktické štruktúry; charakterizovať sklady rôznej štruktúry; klasifikovať druhy viet podľa modálnosti a predikativnosti; klasifikovať gramatickú a sémantickú perspektívu vety; určovať gramatické centrum vety a typy hlavných vetných členov; diferencovať pojem a druhy jednočlennej vety v slovenskej a ukrajinskej syntaxi; rozlišovať rozvíjacie vetné členy a spôsoby ich vyjadrenia; určovať štruktúru súvetí uvedomujúc rozdiel medzi ukrajinskou syntaxou; diferencovať druhy priradovacích súvetí; určovať druhy podradovacích súvetí; charakterizovať zložene súvetia; robiť úplný syntaktický rozbor textu; rozlišovať rozbor vety podľa slovenskej a ukrajinskej syntaxi.
ННД 1.2.09.1.	Історія словацької літератури (давня)	5	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-20 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: k problematike syntézy slovenských literárnych dejín, staroslovienska písomnosť (9.–10. storočie), víťazstvo nadnárodnej latinčiny v slovenskej stredovekej literature, formovanie nového literárneho vedomia v období renesancie a humanizmu, rozkvet slovenskej renesančnej literatúry: poézia a veršovaná epika, umelecká próza a dráma v období renesancie a humanizmu, začiatky barokovej literatúry, poézia slovenského baroka, próza slovenského baroka, memoárová a cestopisná próza, dráma v období baroka. Когнітивні компетентності включають: здатність орієнтуватися в суспільно-історичних обставинах, у яких зароджувалася і розвивалася давня словацька література; володіти термінологією давньої словацької літератури; знати періодизацію давньої словацької літератури; орієнтуватися в тематиці, проблематиці, жанрово-стильових особливостях давньої словацької літератури; характеризувати давні тексти,

					писані старослов'янською, латинською, угорською, давньочеською мовою з елементами словакізмів та словацькою народнорозмовною мовою. До практичних вмінь та навичок входять: вміння аналізувати художні твори найвизначніших представників літератури словацького середньовіччя, гуманізму і ренесансу, бароко.
ННД 1.2.09.2.	Історія словацької літератури (національне відродження)	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-20 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: vznik a vývin klasicizmu v slovenskej literature; Pavol Jozef Šafárik: život a dielo; Ján Kollár: život a dielo; Karol Kuzmány: život a dielo; tvorba Jána Chalupky; slovenský literárny romantizmus a jeho kultúrno-filozofické znaky; Ľudovít Štúr: život a tvorba; Samo Chalupka: život a dielo; Janko Kráľ: život a dielo; estetická hodnota diela Andreja Sládkoviča; život a tvorba Jána Bottu; vývin romantickej prózy; život a dielo Jonáša Záborského; postromantizmus v slovenskej literatúre. Когнітивні компетентності включають: орієнтацію в суспільно-історичних обставинах, у яких зароджувалася та розвивалася словацька література періоду національного відродження; розуміти та сприймати текст ти т. зв. ”доштурівської” доби; орієнтуватися жанровому розмаїтті літератури періоду словацького національного відродження; аналізувати художні твори найвизначніших представників словацької літератури періоду класицизму та романтизму. До практичних вмінь та навичок входять: здатність орієнтуватися в суспільно-історичних обставинах, у яких зароджувалася і розвивалася література просвітництва, класицизму та романтизму; володіти термінологією історії літератури періоду національного відродження; знати періодизацію словацької літератури просвітництва, класицизму та романтизму (1780–1875); орієнтуватися в тематиці, проблематиці, жанрово-стильових особливостях літератури періоду національного відродження у Словаччині; характеризувати художні тексти т. зв. “доштурівської” доби та послуговуватися їх актуалізованими перекладами; вміти аналізувати художні твори найвизначніших репрезентантів словацької літератури просвітництва, класицизму та романтизму.
ННД 1.2.09.3.	Історія словацької літератури (реалізм та	4	ЗК-2 ЗК-4	ПК-3 ПК-4	Знання з предметної галузі включають: vznik a vývin realizmu v slovenskej literature; Svetozár Hurban Vajanský: život a

	модернізм)		ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-20 ПК-21	dielo; estetická hodnota diela P. Országha-Hviezdoslava; próza Eleny Maróthy-Šoltésovej; tvorba Terézie Vansovej; Martin Kukučín: život a dielo; generácia neskorého realizmu a nástup modernistických tendencií; próza Boženy Slančíkovej Timravy; Jozef Gregor Tajovský: život a dielo; Janko Jesenský: život a dielo; tvorba Ľudmily Podjavorinskej; dramatická tvorba obdobia rozkladu realizmu; charakter moderny v slovenskej literatúre; Kraskova lyrika; Gallova modernistická tvorba; Royova poetika; František Votruba ako generačný spolupútnik a kritik Slovenskej moderny. Когнітивні компетентності включають: орієнтацію в суспільно-історичних обставинах, у яких зароджувалася та розвивалася словацька література періоду реалізму та модернізму; орієнтуватися жанровому розмаїтті літератури періоду словацького реалізму та модернізму; розуміти та сприймати різні напрями і течії у літературі словацького модернізму; аналізувати художні твори найвизначніших представників словацької літератури періоду реалізму та модернізму. До практичних вмінь та навичок входять: здатність орієнтуватися в суспільно-історичних обставинах, у яких зароджувалася і розвивалася література словацького реалізму та модернізму; володіти термінологією історії літератури періоду реалізму та модернізму; знати періодизацію історії словацької літератури періоду реалізму та модернізму; орієнтуватися в тематиці, проблематиці, жанрово-стильових особливостях, течіях і напрямках періоду реалізму та модернізму у словацькій літературі; вміти аналізувати художні твори найвизначніших репрезентантів словацької літератури періоду реалізму та модернізму.
ННД 1.2.09.4.	Історія словацької літератури (міжвоєнний період)	4	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-20 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: základné tendencie vývinu slovenskej literatúry medzivojnového obdobia; lyrika Jána Smreka; dielo Mila Urbana; próza Ivana Horvátha; naturizmus diela Ľuda Ondrejova; základné sémantické gesto tvorby D. Chrobáka; novelistika J. Hrušovského; krátke prózy G. Vámoša; umelecké hodnoty prózy Štefana Letza; syntéza tradície a modernosti v tvorbe Jozefa Cígera Hronského; život a dielo Margity Figuli. Когнітивні компетентності включають:

					орієнтацію в суспільно-історичних обставинах, у яких зароджувалася та розвивалася словацька література міжвоєнного періоду; орієнтуватися в жанрово-стильовому розмаїтті літератури міжвоєнного періоду; розуміння та сприйняття різних напрямів і течій у літературі міжвоєнного періоду; аналізувати художні твори найвизначніших представників словацької літератури міжвоєнного періоду. До практичних вмінь та навичок входять: вміння орієнтуватися в суспільно-політичних обставинах, у яких зароджувалася і розвивалася література міжвоєнного періоду; володіти термінологією історії словацької літератури міжвоєнного періоду; знати періодизацію історії словацької літератури міжвоєнного періоду; орієнтуватися в тематиці, проблематиці, жанрово-стильових особливостях, течіях і напрямках, що домінували у словацькій літературі міжвоєнного періоду; простежувати творчість словацьких письменників міжвоєнної доби у загальноєвропейському контексті; уміти аналізувати художні твори найвизначніших репрезентантів словацької міжвоєнної літератури.
ННД 1.2.09.5.	Історія словацької літератури (повоєнний період)	5	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-20 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: Новітня література (кінець XIX – XX ст.). Особливості розвитку сучасної словацької літератури. Основні літературні течії, школи, напрями, угруповання тощо. Чільні представники словацької літератури XX ст. та їх твори. Проблеми українсько-словацьких взаємин. Суспільно-історичний контекст та погляди критиків і літературознавців на окремі літературні явища, на найвидатніші літературні постаті, значення їхнього доробку для розвитку національної літератури. Основні літературні твори як втілення характеру певної епохи, школи, напрями у поєднанні з творчою індивідуальністю письменника. Когнітивні компетентності включають: основні тенденції розвитку словацької літератури; періодизацію літературного процесу; основні літературні епохи, течії, напрямки, школи; орієнтуватись у характеристиці суспільно-історичного процесу; життєвий і творчий шлях головних представників літературного процесу; основні твори письменників певного періоду; критичну літературу про культурні явища епохи; критичну літературу про творчість письменників епохи; основні факти з історії міжлітературних взаємин, словацько-українські літературні

					взаємини. До практичних вмінь та навичок входять: характеризувати періоди літературного процесу; орієнтуватися в загальному літературно-історичному контексті; виділяти загальне і своєрідне у типологічному зіставленні словацької літератури зі світовою та українською; аналізувати конкретні літературні явища; аналізувати конкретні літературні твори; оперувати літературознавчими термінами; проводити паралелі між явищами словацької та української літератури; розглядати літературний твір у контексті світової та словацької літератури; користуватися критичною та довідковою літературою; розглядати творчість письменника у широкому історико-культурному та літературному контексті.
ННД 1.2.10.	Орфографічний практикум	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-4 ПК-5 ПК-8	Знання з предметної галузі включають: Písmo. Hláskové písmo v slovenčine. Slovenská abeceda. Diakritické znamienka, písmená-zložky. Pravopisné princípy (fonematický, morfématický, gramatický, etymologický). Vývin slovenského pravopisu. Bernolákovské obdobie. Štúrovské obdobie. Hodžovsko-hattalovská reforma. Prelom 19. a 20. storočia. Písanie slov cudzieho pôvodu. Písanie historických osobných mien z uhorského obdobia slovenských dejín. Hlavné zásady prispôsobovania starogréckych a latinských mien. Hláska – fonéma – graféma. Inventár slovenských hlások. Samohlásky. Kvantita vokálov. Pravidlo o rytmicom krátení a výnimky z neho. Písanie i/í, y/ý v slovách domáceho a cudzieho pôvodu. Vybrané slová. Písanie ä a samohlások v niektorých príponách. Spoluhlásky. Písanie spoluhlások d', t', ň, ľ, párových spoluhlások (s/so, z/zo) a spoluhlások v predponách. Písanie spoluhlásky v: v predponách; v predložke v/vo. Znelostná asimilácia. Zdvojené spoluhlásky. Spoluhláskové skupiny. Veľké písmená na začiatku viet a na znak úcty. Veľké písmená v skratkách a ustálených značkách. Zásady písania veľkých písmen vo vlastných menách. Zásady prepisu do slovenčiny z iných grafických sústav. Bežný prepis z cyrilského písma. Interpunkčný systém slovenčiny. Interpunkcia a jej funkcie. Interpunkčné znamienka. Bodka, výkričník, otáznik. Čiarka. Vyčleňovacia, pripájacia a odčleňovacia funkcia čiarky. Bodkočiarka. Dvojbodka, úvodzovky, pomlčka, spojovník. Tri bodky, apostrof, zátvorky, lomka. Písanie slov osobitne a dovedna. Rozdeľovanie slov. Písanie plnovýznamových slovných druhov (podstatných mien, prídavných mien, čísloviek, zámen, sloviess a prísloviess). Skloňovanie a časovanie plnovýznamových slovných druhov

					a uplatnenie pravidla o rytmickej krátení. Prehľad výnimiek z pravidla o rytmickej krátení. Когнітивні компетентності включають: základné vedomosti o slovenskej grafike a ortografii; princípy slovenského pravopisu; dejiny a vývin slovenského pravopisu; hlavné zásady a pravidlá slovenského pravopisu (vybrané slová, osobitosti písania cudzích slov, zásady písania veľkých písmen a i.); interpunkčný systém, funkcie a pravidlá používania interpunkčných znamienok; pravopis plnovýznamových slovných druhov; pravidlo o rytmickej krátení, jeho uplatnenie a výnimky; zásady prepisu do slovenčiny z iných grafických sústav. До практичних вмінь та навичок входять: používať nadobudnuté teoretické vedomosti v praxi pri písaní slovenských textov akejkoľvek štylistickej a žánrovej povahy; ortograficky správne zapisovať počutý slovenský text, rešpektovať pri tom pravidlo o rytmickej krátení a ortoepické špecifiká (znelostná asimilácia, zdvojené spoluhlásky a i.); správne používať interpunkčné znamienka; určovať a opravovať pravopisné chyby vo vlastných a cudzích písaných prejavoch; používať kodifikačnú príručku Pravidlá slovenského pravopisu, pravopisný a gramatický slovník, ktorý príručka obsahuje.
ННД 1.2.11.	Орфоепічний практикум	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-4 ПК-5	Знання з предметної галузі включають: Зákladné pojmy ortoepickej teórie. Definícia ortoepie ako náuky o zvukových normách spisovného jazyka. Vzťah ortoepie k ortografii, fonetike a fonológii. Všeobecné a špecifické tézy ortoepickej teórie. Zvuková kultúra spisovnej slovenčiny. Zvuková kultúra reči ako cieľavedomé zdokonaľovanie ústnych rečových prejavov, zvyšovanie komunikačného účinku zvukovej reči. Nástroje jazykovej výchovy spoločnosti (škola, hromadné oznamovacie prostriedky, divadlá). Javisková reč. Štýlová diferenciácia spisovnej slovenčiny. Štýly výslovnosti. Fonetická transkripcia. Princíp a znaky fonetickej transkripcie. Klasifikácia slovenských hlások, ortofónia slovenčiny. Segmentálne javy. Sledovanie ortoepických javov pri samohláskach. Otvorenosť a zatvorenosť samohlások, krátke a dlhé samohlásky. Dvojhlásky, chyby v ich výslovnosti. Rytmickej krátenie. Sledovanie ortoepických javov pri spoluhláskach. Hranice morfému a hranice slov. Znelostná asimilácia. Systematika znelostnej asimilácie. Znelostná asimilácia na hranici slov, slovných základov v zložených slovách, predpony a koreňa alebo základu slova. Zdvojené spoluhlásky. Výslovnosť

					tvrdých a mäkkých spoluhlások. Suprasegmentálne javy. Farba hlasu a jej vplyv na proces komunikácie. Sledovanie javov časovej modulácie artikulačného prúdu. Kvantita – jej fonetické pozadie a fonologické možnosti. Správna výslovnosť dlhých hlások. Pauza, typy páuz, nácvik práce s pauzou. Tempo reči ako regulátor sémantickej hustoty textu. Vyhodnocovanie komunikačných, štylizovaných a estetických parametrov tempa reči. Silová modulácia artikulačného prúdu. Precvičovanie správneho umiestnenia prízvuku, dôrazu, emfázy. Tónová modulácia artikulačného prúdu, praktické precvičovanie jej javov. Melódia vety, konkluzívna kadencia, semikadencia, antikadencia. Komplexný pohľad na funkcie segmentálnych a suprasegmentálnych javov. Когнітивні компетентності включають: základné pojmy ortoepickej teórie; opis spisovnej slovenskej výslovnosti; štýlovú diferenciáciu spisovnej slovenčiny; princípy a znaky fonetickej transkripcie; klasifikáciu slovenských hlások, ortofóniu slovenčiny; ortoepické javy pri samohláskach, spoluhláskach, dvojhláskach; pravidlá znelostnej asimilácie; výslovnosť tvrdých a mäkkých spoluhlások; štylizované a komunikačné parametre časovej, silovej a tónovej modulácie reči. До практичних вмінь та навичок входять: formulovať všeobecné a špecifické tézy ortoepickej teórie; uplatňovať princípy a znaky fonetickej transkripcie; klasifikovať slovenské hlásky; správne vyslovovať krátke a dlhé samohlásky, samohláskové skupiny, dvojhlásky; správne vyslovovať spoluhlásky, spoluhláskové skupiny, uplatňovať ortoepickú normu pri výslovnosti spoluhlások <i>d, t, n, l</i> a <i>d', t', ň, l'</i>; dodržiavať pravidlá znelostnej asimilácie; pracovať s pauzou v rečovej komunikácii; regulovať komunikačné, štylizované a estetické parametre tempa reči; používať prízvuk v spisovnej slovenčine; správne melodicky stvárniť slovenskú vetu.
ННД 1.2.12.	Психологія (в т.ч. вікова)	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 4 ЗК – 6 ЗК – 12 ЗК – 14	ПК – 2 ПК – 6 ПК – 17 ПК – 19	Знання з предметної галузі включають: Поняття про психологію як науку, яка вивчає факти, закономірності і механізми психіки. Стан, структура і методи сучасної психології. Розвиток творчої особистості. Специфіка пізнавальних процесів та розвитку емоційно-вольової сфери особистості. Формування міжособистісних і суспільних відносин. Психолого-педагогічні основи управління індивідуально психологічним розвитком особистості в різних видах діяльності. Професія і особистість.

					Когнітивні компетентності включають: основи загальної психології: предмет, основні закономірності, принципи і структуру науки, методи; види діяльності і спілкування; емоційно-вольові сфери (почуття, воля), індивідуально-психологічні особливості особистості (темперамент, характер, здібності); методи формування творчо активної особистості. До практичних вмінь та навичок входять: застосовувати базові психологічні знання для організації діяльності і спілкування особистості; застосовувати психолого-педагогічні знання для планування, контролю і корекції діяльності виробничих колективів; розробляти технології управління процесом психолого-педагогічного впливу на особистість.
ННД 1.2.13.	Словацька діалектологія	4	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-2 ПК-4 ПК-10	Знання з предметної галузі включають: поняття про діалектологію як наукову дисципліну; методи та способи діалектного дослідження; збір діалектного матеріалу; методи зображення діалектного матеріалу; словацькі діалекти, їх поділ та класифікація; інвентар голосних та приголосних; фонетичні зміни; частини мови; іменники, прикметники, займенники, числівники, дієслова у словацьких діалектах; західнославацькі діалекти, їх поділ, класифікація, основні ознаки; середньословацькі діалекти, їх поділ, класифікація, основні ознаки; східнославацькі діалекти, їх поділ, класифікація, основні ознаки. Когнітивні компетенції включають: здатність розрізняти діалекти словацької мови; здатність розмежовувати літературні й діалектні форми мови; здатність визначати зміни та походження словацьких говірок; знати характерні риси кожної говірки на фонетичному, морфологічному, лексичному та синтаксичному рівнях. До практичних вмінь та навичок входять: вміння записувати діалектний текст та оформляти його належним чином за допомогою знаків фонетичної транскрипції; вміння скласти тематичний питальник для дослідження лексичного рівня певної говірки; володіти сукупністю даних про фонологічну, фонетичну, акцентуаційну, граматичну структуру, словниковий та фразеологічний склад діалектів словацької мови; вміти аналізувати окремі говірні явища, діалектні тексти (знаходити у них відповідні акцентуаційні, фонетичні, морфологічні, синтаксичні лексико-

					семантичні та фразеологічні риси, належним чином коментувати їх), правильно визначати, до якого наріччя, говору належать аналізовані тексти; навчитися транскрибувати зразки діалектного мовлення.
ННД 1.2.14.	Сучасна українська мова	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 4 ЗК – 5 ЗК – 9 ЗК – 12 ЗК – 13	ПК – 2 ПК – 3 ПК – 4 ПК – 6 ПК – 17 ПК – 19	Знання з предметної галузі включають: Прикладне українське мовознавство становить собою лінгвістичний цикл, що складається з розділів «Лексика. Фразеологія. Лексикографія», «Фонетика і фонологія», «Морфеміка. Словотвір» «Морфологія», «Синтаксис». Курс займає центральне місце в системі підготовки філолога і спрямований на поглиблене осмислення теорії сучасної україністики та практичне оволодіння навиками лексичного аналізу мовних явищ. Мета курсу – домогтися засвоєння основних понять лексики, фонології, словотвору, граматики; сформувати і закріпити навики лінгвістичного аналізу слів, фонем, морфем і синтаксичних конструкцій будь-якого рівня складності; забезпечити міжпредметні зв'язки. Когнітивні компетентності включають: базові поняття з лексики, фразеології, фразеографії, мореміки, словотвору, фонетики, граматики; існуючі погляди на проблемні питання сучасної української літературної мови; граматичну структуру сучасної української мови; До практичних вмінь та навичок входять: вільно користуватися системою знань з усіх розділів курсу; користуватися лексикографічними джерелами; робити повний послідовний лінгвістичний аналіз мовних явищ; визначати тип різних видів речень; робити пунктуаційний розбір; у процесі самостійної роботи здобувати нову актуальну інформацію про закономірності лінгвальних явищ.
ННД 1.2.15.	Історія української літератури	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-17 ПК-20 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: Предмет і завдання курсу. Періодизація українського літературного процесу. Основні тенденції розвитку давньої української літератури. Біблія і український літературний процес. Оригінальна та перекладна література Київської Русі. Ораторсько-проповідницька проза українського середньовіччя. Літописання. Дружинний епос. Агіографічна література. Апокрифічна література. Паломницький жанр в українському літературному процесі. Розвиток літератури доби Ренесансу в Україні. Українська

				латиномовна література як форма синтезу вітчизняних та загальноєвропейських традицій. Полемічно-публіцистична література: генеза, передумови, виникнення, центральні постаті. Особливості епохи Бароко: історичні умови розвитку літератури та культури. Становлення нової української літератури в контексті національного відродження. Основні ідейно-естетичні напрями (просвітительський реалізм, сентименталізм, преромантизм, романтизм, реалізм). Становлення нової української поезії та драматургії. Творчість І.Котляревського. Розвиток жанру байки в I половині XIX ст. Творчість Є.Гребінки. Становлення нової української прози. Творчість Г.Квітки-Основ'яненка. Романтизм як явище світового літературного процесу. Національні особливості українського романтизму. Його тематично-стильові течії, жанрове багатство. Поезія Л.Боровиковського, В.Забіли, М.Петренка. Творчість А.Метлинського. Творчість М.Костомарова. Нова література в Західній Україні. Діяльність “Руської трійці”. Альманах “Русалка Дністрова”. Культурно-національне відродження в Закарпатті. Життєва і творча доля Т.Шевченка. Творчість П.Куліша. Реалізм як основний художньо-естетичний напрям в українській літературі другої половини XIX ст.. Вплив Т.Шевченка на розвиток української літератури пореформеної доби. Творчість Марка Вовчка. Розвиток жанрів повісті та роману. Поезія і проза Юрія Федьковича. Лірика, твори для дітей, драматургія та байки Л.Глібова. Дискусії в українській літературі 70-90-х років. Національна ідея у житті та творчості І.С.Нечуя-Левицького. Творчість Панаса Мирного. Проза Олени Пчілки. Новаторство М.Старицького – поета. Театральна діяльність та драматургія. Національно-культурна діяльність Бориса Грінченка. Драматургія 70-90-х років. Іван Карпенко-Карий. Розвиток жанрів драми та комедії. Ознаки нової європейської драми в творчості Марка Кропивницького. Своєрідність літературного процесу кінця XIX – початку XX ст. Вплив релігійно-філософських ідей на формування художнього мислення. Модернізм та його розвиток в Україні. Стильові пошуки українського модернізму. Творчість І.Франка і літературний процес кінця XIX – початку XX ст. Лірика Лесі Українки. Символізм та неоромантизм драм Лесі Українки. Поезія М.Вороного, В.Самійленка. Символізм лірики О.Олеся.
--	--	--	--	--

				Проза М.Коцюбинського як синтез реалізму та імпресіонізму. Проблематика прози О.Кобилянської. Новаторство прози В.Винниченка, п'єси митця на тлі європейської драми. Своєрідність прози В.Стефаника: синтез реалізму та експресіонізму. Ліризм та фольклоризм прози Марка Черемшини. Реалістичні тенденції прози Т.Бордуляка та А.Тесленка. Особливості прози С.Васильченка. Літературна ситуація в Україні періоду 1917 – кінця 1920-х рр. Ідейно-політичне розмежування українських письменників після 1917 р. “Зовнішня” і “внутрішня” літературна еміграція. Тенденції розвитку поезії (П.Тичина, М.Рильський, Є.Плужник, В.Сосюра). Проза М.Хвильового. Політичні репресії у середовищі творчої інтелігенції. Творча спадщина Гр.Косинки. Проза В.Підмогильного. Поетична творчість П.Тичини, М.Семенка. Творчість Ю.Яновського. Українська драматургія періоду 20-30-х рр. Творчість М.Куліша, Я.Мамонтова, І.Кочерги та ін. Творчість О.Довженка. Література періоду Другої світової війни. Літературна ситуація в Україні в післявоєнний період. Шістдесятництво як соціокультурний рух. Творчість письменників-шістдесятників. Роль літературних критиків (І.Дзюба, І.Світличний, М.Коцюбинська) в динаміці шістдесятництва. Лірика Л.Костенко, В.Симоненка, Д.Павличка, І.Драча, М.Вінграновського. Оновлення прози у 60-70-х роках ХХ століття. "Мала проза" Є.Гуцала, В.Дрозда, Григора Тютюнника, Вал.Шевчука. Творчість О.Гончара. Розвиток жанру історичного роману в українській літературі. Творчість П.Загребельного, Р.Іваничука, Р.Федоріва. "Химерна проза" як можливість уникнення штамів "соцреалістичної" прози. Творчість В.Шевчука. Феномен самвидаву та літературного дисидентства. Творчість В.Стуса, І.Калинця, І.Світличного. Криза "соцреалізму" у 80-х роках. Ліквідація "двоколіїності" розвитку української літератури. Когнітивні компетентності включають: предмет та завдання курсу; базові поняття, що використовуються при вивченні українського літературного процесу як навчальної дисципліни; особливості літератури як виду мистецтва; періодизацію української літератури; основні тенденції розвитку української літератури в різні історичні періоди; важливі віхи життєвого і творчого шляху письменників;
--	--	--	--	--

					головні закономірності розвитку поезії, прози, драматургії означеного періоду; зміст та проблематику основних художніх творів української літератури; концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку літератури; основні положення літературно-критичних статей; місце та значення найвизначніших творів у доробку письменників та в контексті українського літературного процесу. До практичних умінь та навичок входять: здійснювати огляд наукових розвідок, присвячених проблемам розвитку літературного процесу; вільно користуватися літературознавчою термінологією; аналізувати художні твори; виявляти у творах найхарактерніші стильові та жанрові ознаки; зіставляти кілька творів, проводячи компаративний аналіз; аргументувати теоретичні міркування прикладним матеріалом; дискутувати та виявляти здатність толерантно та переконливо доводити своє судження; самостійно відшуковувати, систематизувати та узагальнювати матеріал з різних тем курсу.
ННД 1.2.16.	Педагогіка	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 4 ЗК – 6 ЗК – 7 ЗК – 12 ЗК – 14	ПК – 2 ПК – 6 ПК – 17 ПК – 19 ПК – 20 ПК – 22	Знання з предметної галузі включають: Поняття про педагогіку як науку про виховання, навчання та освіти особистості, її завдання, методи, закони, закономірності, поняття (категорії), методи науково-педагогічних досліджень в контексті традиційних і сучасних концепцій. Прогнозування в педагогіці. Сутність і особливості національного виховання, його мета і завдання. Цілісний процес навчання, його типи, форми, методи, принципи організації. Психолого-педагогічні основи управління індивідуально психологічним розвитком особистості в різних видах діяльності. Професія і особистість. Когнітивні компетентності включають: основи загальної педагогіки; предмет, основні закономірності, принципи і структуру науки, методи; види діяльності і спілкування; загальні закономірності, принципи, правила навчання та виховання; види соціальних інститутів виховання; зміст пізнавальних процесів (увага, відчуття, сприймання, пам'ять, мислення, уявлення); методи формування творчої активної особистості. До практичних умінь та навичок входять: застосовувати базові психолого-педагогічні знання для організації діяльності і спілкування особистості; застосовувати психолого-педагогічні знання для

					планування, контролю і корекції діяльності виробничих колективів; здійснювати вибір найефективніших форм і методів реалізації їх діяльності, засобів і прийомів психолого-педагогічного впливу на особистість; розробляти технології управління процесом психолого-педагогічного впливу на особистість.
ННД 1.2.17.	Методика викладання словацької мови і літератури	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-18 ПК-20	Знання з предметної галузі включають: Методика словацької літератури в середній школі, як наука, її предмет і завдання. Становлення методики викладання словацької літератури в школі як наукової дисципліни. Місце і значення предмета “Словацька література” серед інших навчальних дисциплін у школі. Підручники. Методика вступних занять, присвячених вивченню літературних напрямів, течій, історії формування та розвитку художньої літератури. Методика вивчення життєпису письменників. Навчальні методи і прийоми на уроках словацької літератури. Типи уроків з літератури. Методика вивчення художнього твору в школі. Особливості вивчення лірики, драматургії та прози. “Цілісне”, пообразне і проблемне вивчення літератури як три шляхи аналізу художнього твору в школі. Письмові роботи з літератури, їх система і класифікація. Методика організації позакласного читання. Позакласна робота з літератури, її зв’язок з уроками та факультативами. Програми зі словацької мови для загальноосвітніх шкіл в Україні та Словаччині. Загальна характеристика чинних підручників із словацької мови. Лінгвістичні, психологічні, дидактичні основи навчання словацької мови. Методи і прийоми навчання словацької мови. Вибір методів навчання на урок. Наукові основи змісту уроку словацької мови. Типологія уроків. Планування системи уроків із певної теми чи розділів. Методика і техніка проведення уроків зі словацької мови. Конспект уроку. Аналіз конспекту. Аналіз проведеного уроку. Методика вивчення фонетики, графіки, орфоепії, лексики фразеології, будови слова, морфології, синтаксису. Методика розвитку зв’язного мовлення, робота із стилістики, культури мовлення, види письмових робіт, критерії оцінок. Когнітивні компетентності включають: знання методів і прийомів навчання словацької мови і літератури; типів уроків зі словацької мови і літератури, їх структуру і методику проведення; планування системи уроків із певної теми чи розділу; знання методики

					вивчення основних питань шкільного курсу словацької мови і літератури. До практичних умінь та навичок входять: Складати конспекти уроків зі словацької мови і літератури. Підбирати необхідну наукову і методичну літературу для проведення різних типів уроків, відповідні дидактичні матеріали. Самостійно та обґрунтовано обирати методи подачі матеріалу та засоби навчання. Аналізувати власний конспект і оцінювати урок іншого. Уміти готувати допоміжні засоби навчання до уроків. Об'єктивно оцінювати знання учнів.
ННД 1.2.18.	Атестація	3	ЗК-1 ЗК-2 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-8 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-5 ПК-6 ПК-7 ПК-8 ПК-9 ПК-11 ПК-12 ПК-13 ПК-14 ПК-16 ПК-17 ПК-19 ПК-20 ПК-21 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: державна атестація студента здійснюється державною екзаменаційною комісією після завершення 4-річного навчання на відповідному освітньо-кваліфікаційному рівні бакалавра з метою встановлення фактичної відповідності рівня освітньо-кваліфікаційної підготовки вимогам ОКХ. Державна атестація складається з двох державних іспитів – зі словацької мови та історії словацької літератури – і захисту бакалаврської кваліфікаційної роботи. Когнітивні компетентності включають: на державну атестацію студентів виноситься система знань зі словацької філології (мови, літератури, перекладу), що визначена в ОКХ, та система відповідних змістових модулів, що складають як нормативну, так і варіативну частини змісту ОПП. Вони викладені в теоретичних питаннях, практичних та тестових завданнях. Бакалаврська робота виконується на актуальну тему, відзначається новизною, містить огляд наукової літератури з проблематики дослідження та науковий апарат, оформлений за чинними стандартами. Студент має спиратися на переконливу джерельну базу та знання зі словацької філології, здійснити аналіз відповідно до теми й методів дослідження. До практичних вмінь та навичок входять: вміння глибоко і переконливо розкривати зміст поставлених питань, демонструвати глибоке володіння словацькою мовою, вміння перекладати зі словацької мови і на словацьку мову, демонструвати знання з історії словацької літератури, аналізувати художні і критичні твори, висвітлювати різні періоди розвитку словацької літератури, правильне виконання практичних завдань і тестів. Захист кваліфікаційної роботи передбачає

					вміння презентувати власне наукове дослідження, ґрунтовно відповідати на запитання членів комісії та реагувати на зауваження рецензента.
1.3. Дисципліни професійної та практичної підготовки					
ННД 1.3.01.	Вступ до спеціальності	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-7 ПК-10 ПК-17	Знання з предметної галузі включають: Предмет та завдання курсу. Специфіка навчального процесу у вищому навчальному закладі. Зміст філологічної вищої освіти. Філологічні спеціальності. Структура УжНУ, філологічного факультету, кафедри словацької філології. Навчальний план зі спеціальності "Чеська мова і література". Структура мовознавчого та літературознавчого циклу дисциплін. Основні і допоміжні курси, дисципліни спеціалізації, які веде кафедра словацької філології. Права і обов'язки студентів. Культура навчальної праці студентів. Форми навчальної роботи та форми перевірки знань студентів. Види самостійної роботи студентів. Виробничі практики. Науково-дослідна робота. Студентські олімпіади, лінгвістичні та літературні гуртки, наукові конференції. Книгозбірні України, основні фонди наукової бібліотеки УжНУ. Джерела збирання і первинне опрацювання філологічної інформації. Довідкова література з філології. Когнітивні компетентності включають: знання основних вимог до філологічної освіти у світлі законодавства України, Статуту УжНУ; права і обов'язки студентів; структуру філологічного факультету УжНУ; специфіку навчання за обраною спеціальністю; навчальний план, цикли дисциплін для фахової підготовки зі спеціальності; структуру мовознавчого циклу дисциплін; структуру літературознавчого циклу дисциплін; види самостійної роботи; вимоги до культури навчальної і дослідницької роботи студентів; основні правила збирання і опрацювання філологічної інформації; основні джерела філологічної інформації; види опрацювання різних джерел; види навчальної і наукової літератури; довідкову літературу з мовознавства і літературознавства; типи бібліотек. До практичних умінь та навичок входять: слухати і конспектувати лекції; самостійно опрацьовувати матеріал підручників; самостійно готуватися до практичних, семінарських,

				лабораторних занять; знаходити джерела філологічної інформації, опрацьовувати їх; орієнтуватися в програмах, контрольних питаннях, знаходити у відповідній літературі відповіді на них; вести діалог із викладачем під час заліків і екзаменів; реалізувати вимоги програм виробничої практики; користуватися технічними засобами, які використовуються у навчальному процесі; реферувати, анотувати наукову літературу; оформляти студентські письмові роботи згідно вимог; орієнтуватися у періодичних філологічних виданнях України, Росії, зарубіжних країн.
ННД 1.3.02.	Інформатика та сучасні інформаційні технології та системи	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 3 ЗК – 6 ЗК – 8 ЗК – 12	Знання з предметної галузі включають: Історія розвитку інформатики. Персональні комп'ютери (ПК). Характеристика і призначення основних ПК. Можливості ПК, області застосування. Класифікація програмного забезпечення ПК. Операційна система. Прикладні програми. Основні класи прикладних програм. Основи роботи у WINDOWS. Стандартні програми WINDOWS (текстовий редактор, блокнот, калькулятор, мультимедійні та службові програми). Основні поняття файлової системи. Виконання операцій над папками, документами та ярликами. Текстовий процесор MICROSOFT WORD. Створення нового документа. Збереження, перегляд, правка документів та редагування тексту. Перевірка орфографії та пунктуації. Використання шрифтів. Форматування абзаців. Оформлення таблиць у документах. Оформлення сторінок. Друк документів. Типи комп'ютерної графіки. Програмне забезпечення. Редагування малюнків. Машинний переклад текстів. Українсько-російський та російсько-український переклад. Коректування перекладеного тексту. Робота із словниками програми. Переклад з англійської (французької, німецької) мови на російську і навпаки. Коректування та збереження перекладу. Використання комп'ютерних словників (Lsngvo, Context, Poliglossum, MultiLex). Когнітивні компетентності включають: основні етапи розвитку інформатики; характеристики і призначення основних складових персональних комп'ютерів; класифікацію програмного забезпечення ПК; основи роботи у WINDOWS; можливості прикладного програмного забезпечення для обробки текстової, табличної та графічної інформації; можливості прикладного застосування у лінгвістиці і

					літературознавстві програмного забезпечення ПК. До практичних вмінь та навичок входять: користуватися ПК; застосовувати прикладні програми для вирішення лінгвістичних та літературознавчих завдань; здійснювати обробку текстової, табличної та графічної інформації.
ННД 1.3.03.	Теорія і практика перекладу	4	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: галузі науки про переклад та її завдання; теоретичні засади перекладу; відомості з історії перекладацької справи; питання про перекладність тексту і проблема еквівалентності перекладу; загальні лексикологічні питання перекладу; граматичні питання перекладу; переклад публіцистичного тексту; переклад наукового тексту; переклад офіційно-ділового тексту; переклад технічного тексту; переклад художнього тексту; процес роботи над перекладом. Когнітивні компетентності включають: орієнтацію в сучасних теоріях та методах перекладу; осмислювати етапи розвитку перекладацької думки від найдавніших часів до сьогодення; аналізувати вже перекладені тексти різних жанрів, залучаючи при можливості і паралельні переклади; перекладати тексти різних жанрів; послуговуватися словниковою та фаховою літературою. До практичних вмінь та навичок входять: здатність орієнтуватися в сучасних теоріях та методах перекладу; знати історію перекладацької думки від найдавніших часів до сучасності; орієнтуватися в загальних лексикологічних та граматичних питаннях перекладу; аналізувати вже перекладені тексти різних жанрів із залученням паралельних перекладів; перекладати тексти різних жанрів; послуговуватися словниковою та довідковою літературою.
ННД 1.3.04.	Навчально-ознайомча практика	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-12 ЗК-14	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-5 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: закріплення й розширення знань і вмінь, отриманих студентами під час навчання; розвиток активних навичок та застосування на практиці отриманих теоретичних знань з дисциплін «Історія та культура Словаччини», «Основи славістики», «Народознавство», «Словацька мова». Застосування знань зі словацької фонетики, морфології, розвиток зв'язного мовлення у мовному середовищі. Також наочне ознайомлення з пам'ятками архітектури, образотворчого мистецтва, історії та культури Словаччини.

					Когнітивні компетентності включають: знання національно-самобутніх особливостей словацького етносу, його звичаїв, історії та культури; визначних та відомих особистостей краю, де відбувається практика; географічних, історичних та демографічних особливостей краю; До практичних умінь та навичок входять: удосконалення навичок усного мовлення в мовному середовищі; формування вміння спілкуватися на різні теми; знайомство і спілкування з незнайомими людьми; уміння створювати мовленнєві ситуації; реагувати на запитання, підтримувати бесіду на різну тематику; уміння розповідати про себе, свою родину, своє навчання, про університет, про Україну.
ННД 1.3.05.	Діалектологічна практика	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-12 ЗК-14	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-5 ПК-10 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: Програма діалектологічної практики для студентів другого курсу передбачає: збирання лексичних матеріалів у населених пунктах Словацької Республіки; записування текстів зв'язного мовлення говірок словацького краю за допомогою технічних засобів; записування діалектних матеріалів за спеціальними питальниками. Когнітивні компетентності включають: загальнотеоретичні питання чеської діалектології; поділ деських діалектів на чотири діалектні групи, методи збирання і дослідження діалектного матеріалу; програму практики; фонетичну транскрипцію. До практичних вмінь та навичок входять: застосовувати набуті знання на практиці; організувати самостійну роботу під час практики; записувати зв'язні тексти, слова, словосполучення фонетичною транскрипцією добирати потрібних інформаторів; спостерігати, вивчати у польових умовах і записувати специфічні риси обстежуваної говірки; збирати відомості з історії села, його матеріальну і духовну культуру тощо.
ННД 1.3.06.	Перекладацька практика	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12	Знання з предметної галузі включають: ознайомлення зі структурою підприємства (організації); ознайомлення з робочим місцем перекладача з наявною технікою та оргтехнікою; вивчення функціональних обов'язків перекладача; виконання письмового перекладу в обсягах, необхідних для забезпечення нормального функціонування закладу; виконання усного послідовного перекладу (у випадках виробничої необхідності); вивчення професійної термінології, пов'язаної з

				ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	особливостями функціонування закладу, укладання словника-глосарія (не менш 200 термінів і термінологічних сполучень з визначеної галузі). Когнітивні компетенції включають: здатність перекладати тексти різного характеру; здатність виконувати усний переклад; знати про різні види перекладу; здатність орієнтуватися в економічній, юридичній, політичній, медичній термінології. До практичних вмінь та навичок входять: вміння виконувати письмовий переклад різного характеру; вміння виконувати усний послідовний переклад; вміння користуватися словниками; вміння використовувати перекладацький скоропис при усному перекладі; вміння укладати словники-глосарії.
ННД 1.3.07.	Педагогічна практика	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-5 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-17 ПК-18 ПК-19 ПК-20	Знання з предметної галузі включають: проведення загальних організаційних зборів студентів; оформлення документації щодо проходження практики; ознайомлення з навчальними програмами філологічних дисциплін; розробка індивідуального графіку проведення навчальних занять; відвідування занять вчителів; відвідування занять однокурсників; підготовка планів-конспектів навчальних занять та їхнього методичного забезпечення; самостійне проведення занять студентом; проведення відкритих занять і самоаналіз роботи студента; обговорення результатів проведення відкритих занять; підготовка звіту за результатами проходження практики; захист звіту за результатами проходження практики. Когнітивні компетентності включають: знання і розуміння методів, прийомів, форм роботи під час навчальних занять; здатність застосовувати навички виховної роботи із учнями; здатність до планування навчальної роботи з урахуванням умов конкретного навчального заняття; знання і розуміння позаурочної роботи, її планування та розробка; здатність організації навчального процесу, прийомів і методів навчання, спрямованих на активізацію роботи учня; здатність виконання освітніх, виховних і розвиваючих функції контролю у навчання; здатність підібрати та виготовити наочний матеріал, необхідний для роботи з певної теми заняття. До практичних вмінь та навичок входять: вміння проводити заняття різних типів із застосуванням різноманітних форм організації навчального процесу, прийомів і методів навчання, спрямованих

					на активізацію роботи учнів; вміння організувати навчальну діяльність учнів; вміння правильно використовувати навички для оцінки знань учнів; аналіз і самооаналіз проведеного заняття; вміння розробки наочного та дидактичного матеріалів; використання технічних засобів у процесі навчання; вміння розробляти план-конспект уроку та плани виховних заходів; вміння ефективно використовувати різні методичні прийоми, форми та засоби навчання, що активізують пізнавальну діяльність учнів.
2. Дисципліни вільного вибору студента 2.1. Цикл дисциплін гуманітарної та соціально-економічної підготовки					
ДВВС 2.1.01.1.	Політологія	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 3 ЗК – 4 ЗК – 6 ЗК – 8 ЗК – 9 ЗК – 12	ПК – 17 ПК – 19 ПК – 20	Знання з предметної галузі включають: Політологія як наука про закономірності розвитку і функціонування політичного життя суспільства, механізми політичної влади, управління політичними процесами. Основні етапи розвитку світової і вітчизняної політичної думки. Політика і політичні відносини. Політична влада. Політичний процес. Політична система суспільства, політичний режим. Політичні партії, громадські організації і рухи в соціально-політичному житті суспільства. Особистість і політика. Політична культура. Світовий політичний процес. Когнітивні компетентності включають: що є об'єктом, предметом і методом політології, володіти її понятійно-категоріальним апаратом; світові і вітчизняні політологічні школи, концепції і напрямки; політичні феномени і цінності: політична діяльність, політичний процес, політична влада, політичний режим, політична система, політичне лідерство, політичний конфлікт, політична культура, демократія, консенсус, громадське суспільство; основні політичні партії, громадські організації і рухи; суть і функції держави в політичній системі суспільства. До практичних вмінь та навичок входять: розпізнавати різні види владних відносин, специфіку політичної влади, її сутність, структуру, характерні ознаки і функції; орієнтуватися в проблемах поділу влад, формах державного устрою і формах державного правління; розпізнавати прояви прямої і представницької демократії, сприяти їх

					утвердженню в сучасному українському суспільстві; формувати і відстоювати свою життєву (політичну) позицію, чітко розуміти свої громадські права, свободи і обов'язки, відстоювати принципи громадського суспільства і правової держави; давати раціонально-критичну оцінку діям різних політичних партій і лідерів з позицій загальнонаціональних інтересів; орієнтуватися в міжнародному політичному житті, геополітичній обстановці, мати уявлення про місце і статус України в сучасному світі; об'єктивно і критично оцінювати життєво важливу соціальну-інформацію; готувати повідомлення на політичну тему, брати участь в політичних дискусіях, передвиборчих компаніях, масових і групових політичних опитуваннях; жити в умовах політичного плюралізму, формувати культуру опозиції, вносити спрямовувати зусилля на гармонізацію людських, міжнаціональних, міжпартійних відносин.
ДВВС 2.1.01.2.	Правознавство	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 3 ЗК – 4 ЗК – 6 ЗК – 8 ЗК – 9 ЗК – 12	ПК – 17 ПК – 19 ПК – 20	Знання з предметної галузі включають: Курс "Правознавство" як дисципліна передбачає вивчення основних положень теорії держави та права, важливості інститутів конституційного адміністративного, цивільного, сімейного, трудового, кримінального та інших галузей права. Когнітивні компетентності включають: основні положення з різних галузей права; характер і зміст, що регулюються правом різних суспільних відносин; особливості захисту прав та законних інтересів з метою виховання правової свідомості та культури; нові закони, що регулюють економічне середовище суспільного життя; До практичних вмінь та навичок входять: давати правовий аналіз конкретних суспільних відносин; застосовувати отримані правові знання у своїй практичній діяльності, розв'язувати правові ситуації; готувати та укладати правову документацію; самостійно поповнювати, систематизувати і застосовувати правові знання; вільно орієнтуватися в питаннях правового характеру обраної професії; аналізувати принципи і структуру організації та діяльності органів держави.
ДВВС 2.1.02.1.	Соціологія	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 3	ПК – 17 ПК – 19 ПК – 20	Знання з предметної галузі включають: Соціологія як наука про суспільство; соціальні спільності, відносини,

			ЗК – 4 ЗК – 6 ЗК – 8 ЗК – 9 ЗК – 12		процеси, інститути. Функції соціології. Структура соціології. Соціальна структура суспільства: соціально-класові, етнічні, соціально-культурологічні й соціально-професійні групи. Соціальні відносини і соціальна політика, проблеми соціальної справедливості. Спеціальні соціологічні теорії: соціологія праці та управління, соціологія політики, соціологія громадської думки, соціологія освіти. Методологія і методика соціологічних досліджень. Когнітивні компетентності включають: основи загальної соціології, її предмет, структуру, головні поняття, закони та функції; історичний шлях розвитку світової та вітчизняної соціологічної думки; загальний зміст соціальних соціологічних теорій; питання методології, методики та технології конкретно-соціологічних досліджень; шляхи реалізації результатів соціологічних досліджень та соціальних технологій у практичній діяльності. До практичних вмінь та навичок входять: аналізувати специфіку соціальних та соціально-психологічних явищ і процесів у суспільстві, трудовому колективі, сім'ї; використовувати на практиці результати емпіричних соціологічних досліджень; здійснювати соціальне управління і, зокрема, соціоінженерну діяльність: діагностувати стан соціально-психологічного клімату в колективі, причини наявних конфліктів, міру використання соціальних резервів виробництва; використовувати соціальні технології по профорієнтації та профадаптації, роботі з кадрами, укріпленню трудової дисципліни, поліпшенню соціально-психологічного клімату в колективі, розв'язанню міжособистих і трудових конфліктів, використанню соціальних резервів виробництва.
ДВВС 2.1.02.2.	Логіка	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 3 ЗК – 4 ЗК – 6 ЗК – 8 ЗК – 9 ЗК – 12	ПК – 17 ПК – 19 ПК – 20	Знання з предметної галузі включають: Предмет і значення логіки. Поняття “культура мислення”. Форми чуттєвого пізнання: відчуття, сприйняття, уявлення. Характерні особливості абстрактного мислення. Мислення і мова. Рівні семіотичного аналізу мови. Формальні та змістовні правила міркування. Історія розвитку логіки як науки. Логіка висловлювань. Типологія логічних термінів. Логічні засоби формування понять: аналіз, синтез, порівняння, абстрагування, узагальнення. Предикат як форма виразу ознак предмета. Поняття і слово. Закон оберненого відношення між змістом та обсягом поняття. Види понять.

					Логічні операції над поняттями. Судження. Типологія простих і складних суджень. Основні формально-логічні закони (тотожності, суперечності, виключеного третього, достатньої підстави). Умовивід, його структура і типологія. Умовні, розділові, умовно-розділові та індуктивні умовиводи. Аналогія властивостей і аналогія відношень. Визначення та їх види. Прийоми, подібні до визначень: опис, характеристика, порівняння, розрізнення. Основи теорії аргументації. Структура та види доведень. Спростування та його види. Правила доведення і спростування. Гіпотеза. Теорія. Наукове передбачення. Конфліктологія. Стратегії поведінки в конфлікті. Абсолютні умови безконфліктності. Когнітивні компетентності включають: історію розвитку науки логіки; базові поняття з логіки; основні закони логічного мислення; категорії логіки. До практичних вмінь та навичок входять: користуватися базовою термінологією дисципліни; логічно обґрунтовувати свої твердження і умовиводи; будувати свої твердження та умовиводи, використовуючи закони логіки; знаходити логічні помилки у своїх і чужих судженнях; вести дискусію в межах фахової підготовки; користуючись законами логіки, давати визначення мовознавчих і літературознавчих понять.
2.2. Дисципліни професійної та практичної підготовки					
ДВВС 2.2.01.1.	Лінгвокраїнознавство Словаччини	5	ЗК-2 ЗК-8 ЗК-13 ЗК-14	ПК-5 ПК-19 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: Поняття предмету «Лінгвокраїнознавство Словаччини», особливості географічної карти Словацької Республіки, адміністративно-територіальний поділ Словаччини особливості клімату, етнічні відмінності та особливості словацького народу, промисловість, сільське господарство, політична система країни, членство Словаччини у міжнародних організаціях, основні факти, події, реалії, чинники та тенденції розвитку словацького суспільства, структура та назви найпопулярніших навчальних закладів Словацької Республіки, визначні діячі Словаччини та їх діяльність, свята, традиції та звичаї, особливості культурного життя, основні події історії Словацької Республіки. Когнітивні компетентності включають:

					Освоєння найважливіших етапів історичного і культурного розвитку Словаччини, здатність відрізняти регіональні особливості, національно-специфічні риси словацького народу від інших народів, здатність знаходити на карті основні географічні об'єкти Словаччини, вибирати та використовувати різні джерела інформації, коректна інтерпретація елементів державної атрибутики. До практичних вмінь та навичок входять: вміння використовувати політичну, економічну та геополітичну лексику, читати і перекладати, а також аналізувати тексти, вміти здійснювати адекватний переклад текстів, які містять культурно марковані одиниці, вести бесіду та висловлювати власну думку щодо певних історико-політичних процесів у Словаччині, вміти висловлювати думки щодо тих чи інших подій у суспільстві, базуючись на здобутих знаннях, пояснювати певне явище та його наслідки для суспільства у країні.
ДВВС 2.2.01.2.	Народознавство Словаччини	5	ЗК-2 ЗК-8 ЗК-13 ЗК-14	ПК-5 ПК-19 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: “Етнографія”, “етнос”, “народ”, “нація”, основні вірування словаків, демонологію, міфологію, уявлення про людину та довколишній світ, християнізацію духовного життя словацького народу, національний одяг словаків, календарно-побутову обрядовість, обрядовість зимового та весняного циклів, літні та осінні звичаї та обряди, народні свята та традиції, родинні звичаї та обряди, а саме обряди при народженні дитини, одруженні та смерті, дротарство, деревообробництво, різьбярство, ткацтво, вишивка, гончарство, писанкарство, рибальство, мисливство, виробництво вугілля, народне житло, види будівель західнославацького, середньословацького та східнославацького типу, святкові та обрядові страви, щоденне меню словаків, про інвентар кухні та про сучасні національні страви, музичні народні інструменти, види словацьких танців. Когнітивні компетентності включають: Знання і розуміння основних понять та термінів Народознавства; головних символів та оберегів словацького народу; народних свят та звичаїв; призначення найужитковіших хатніх речей, посуду, музичних інструментів; традиційних словацьких страв: звичайних та обрядових; частин словацького народного одягу та їх призначення; головні убори та їх призначення; історії та типів словацького житла; народних ігор;

					словацьких народних пісень, колискових, забавлянок, приказок, прислів'їв; історію та види словацьких народних ремесел. До практичних вмінь та навичок входять: аналізувати стан культурно-побутових традицій народу, оцінювати їхню роль у житті людей; усно реконструювати давні форми суспільного життя й культури; досліджувати зміни окремих етнічних ознак у ході історичного розвитку (ареалу розселення, особливості господарської діяльності та культури тощо); вміння використовувати набуті знання в професійній діяльності.
ДВВС 2.2.02.1.	Основи ораторського мистецтва	4	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-13 ЗК-14	ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-17 ПК-20 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: Dejiny rétoriky. Vznik a rozvoj rečníckeho umenia. Úloha rečníctva v procese dorozumievania. Rečnícky štýl a rečnícky prejav: odlišnosti a podmienenosť. Jazykové a mimojazykové prvky v rečníctve. Možnosti využitia rečníckeho umenia v spoločnosti. Rečnícke žánre. Žánre v antike: 1. politické, 2. súdne, 3. príležitostné. Určenie žánrov, ich situačné využitie. Druhy prejavov. Kompozičná stavba prejavov. Náučné prejavy: prednášky, referáty, diskusie, polemiky. Príležitostné prejavy. Osobitosti didaktickej reči. Vysokoškolská prednáška, prednes študentského referátu. Rečníctvo a rečová komunikácia. Subjektívne a objektívne, nocionálne a expresívne v rečníckom prejave. Charakteristické chyby v spontánnom prejave, ich odstraňovanie. Zvuková zložka reči v rečníckych prejavoch. Hlas ako identifikačný prostriedok. Rýchlosť reči. Primerané tempo, význam striedania rýchlosti pri vplyve na publikum. Plynulosť a pauzy v rečiach. Pauza a mlčanie. Vzdialenosť a priestor pri realizácii rečníckeho prejavu. Proxemika pedagóga, jej miesto vo vyučovacom procese. Proxemika pri stole. Poloha a držanie tela pri rečníckych prejavoch. Posturika (držanie tela) a prenos mimoverbálnej informácie študentom: vzťah k prednášanej skutočnosti a k publiku. Aplikácia modelových situácií. Когнітивні компетентності включають: dejiny rétoriky, úlohy rečníctva v procese dorozumievania, odlišnosti a podmienenosť rečníckeho štýlu a rečníckych prejavov; miesto rečníckeho štýlu v systéme funkčných jazykových štýlov, ich vzájomné súvislosti; rečnícke žánre, ich vývin od antiky po súčasnosť; druhy rečníckych prejavov, prostriedky ich realizácie (jazykové a mimojazykové); subjektívne a

					об'єктивне, нociónальне а експресівне простриедкы в реčníком прејаве; функčné поставеніе звукowej зложкы в реčníкых прејавох; významové súvislosti rýchlosti řeči, plynulosti прејаву, дліжкы паузы а квалітй реčníкего vystúpenia; úlohy а місце proxemiky при реализácii реčníкего прејаву; комунікаčný význam posturiky (držania а polohy tela) при prenose mimoverbálnej informácie; zásady primeraného používania verbálnych а mimoverbálnych реčníкых простриедков при naplňaní výchovno-vzdelávacieho cieľa vo vyučovacom procese До практичних вмінь та навичок входять: charakterizovať реčníкы štýl, inventár jeho výrazových простриедков; rozlišovať реčníке жанре, их určenie, situácie, v ktorých sa uplatňujú; používať jednotlivé druhy реčníкых прејавов s primeraným uplatnením их словnej, vizuálnej а auditívnej зложкы; kompozične sformovať náučné, verejné а rodinné реčníке прејавы; uplatňovať dištinktívne výrazové простриедкы в písomných прејавох а ústnych прејавох; pracovať s hlasom, poznať účinnosť реčníкего прејаву в závislosti od jeho výšky, melódie, sily а intenzity; adekvátne pracovať s pauzou в реčníком vystúpení, využívať súvislosť medzi ňou а plynulosťou myslenia, resp. štylizáciou myšlienok; aplikovať pravidlá proxemiky vo vyučovacom procese, vo vzťahoch medzi kolegami učiteľmi, nadriadeným а podriadeným; správne využívať posturiku при výklade nového materiálu, osvojiť si spôsoby а mieru pohybovej aktivity učiteľa на vyučovacej hodine; vytvárať modelové реčníке situácie ako účinné didaktické metódy.
ДВВС 2.2.02.2.	Практична риторика	4	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-13 ЗК-14	ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-17 ПК-20 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: Багатозначність поняття «риторика». Риторика як наука. Різноманітність підходів до предмету вивчення риторики. Класична риторика. Неориторика. Завдання риторики як науки. Філософські, філологічні, естетичні та прагматичні аспекти риторичних учень. Риторика та красномовство. Сфери застосування риторики. Мова та мовлення. Функції мовлення. Комунікація. Особливості мовленнєвої комунікації. Позиція слухача. Цільові засади мовлення. Ритуальне, провокаційне, імперативне мовлення. Мотивація професійного мовлення. Свідоме / несвідоме у мовленнєвій комунікації. Етичні та комунікативні аспекти мовлення. Основні роди, види й жанри красномовства. Мовленнєвий етикет. Мовленнєвий акт. Текст як продукт мовленнєвої діяльності. Етапи

					мовленнєвого акту. Тема і рема. Співвідношення теми та заголовку. Ділення тем. Звуження та субординація тем. Мотиви та критерії вибору теми. Джерела матеріалу та його накопичення. Прийоми накопичення та впорядкування матеріалу. Концепція. Моделювання аудиторії. Композиція та жанри мовних творів. Типи мовлення-тексту (опис, розповідь, роздум). Плани та їх види. Складання планів доповідей. Методи викладу матеріалу (дедуктивний, індуктивний, аналогічний, концентричний, стадійний). Типи висновків. Поняття про тропи та фігури. Фігури мислення та фігури мовлення. Риторичні фігури. Анафора. Епіфора. Стик. Кільце. Хіазм. Еліпсис. Інверсія. Фонетичні фігури: алітерація, асонанс. Тропи. Метафора. Метонімія. Перифраз. Антифразис. Гіпербола. Літота. Питання в риторичі (гіпофора та риторичне питання). Антитеза. Градація. Невербальні засоби спілкування. комунікації Інтонування. Наголоси і паузи. Жести. Міміка. Техніка дихання і техніка мовлення. Голос. Висота звуку. Сила звуку. Інтонація. Мелодика. Логічний наголос. Гучність. Темп мовлення. Період. Інтонаційні сегменти. Паузи. Мовленнєва поведінка оратора. Підтримка уваги аудиторії у ході виступу. Чинники, що впливають на увагу слухачів. Періоди уваги. Засоби підтримки уваги аудиторії. Відповіді на питання аудиторії. Специфіка рекламного тексту. Аналіз публічного виступу як передумова вдосконалення ораторської майстерності. Когнітивні компетентності включають: знання і розуміння основних понять риторики; етапи розвитку риторики; правила та прийоми ефективного мовленнєвого впливу; паралінгвістичних виражальних засобів; композиції промови оратора; диференціацію ораторських виступів за типом комунікативної ситуації; комунікативних вимог до особи оратора та слухача; об'єктивних та суб'єктивних чинників ораторського виступу; ораторських промов, їх характерні ознаки, структурні та стилістичні особливості; принципів культури мовлення, орфоепічних норм словацької мови під час ораторського виступу. До практичних вмінь та навичок входять: вибирати тему промови, аналізувати її, збирати і систематизувати матеріал із даної проблеми; на основі спостережень і аналізу бази даних
--	--	--	--	--	---

					створювати “портрет аудиторії”; аналізувати і вибирати професійно значимий мовленнєвий жанр, що відповідає конкретній ситуації та створювати максимально ефективну композицію промови; вести розгорнутий монолог, ефективну бесіду з фахової проблематики; вирішувати комунікативні та мовленнєві завдання в конкретній ситуації спілкування; логічно правильно, точно, етично й емоційно виражати думки в словах, відповідно до змісту, умов комунікації та адресата, прагнучи при цьому передати у промові свій індивідуальний стиль; системно аналізувати весь комунікативний процес.
ДВВС 2.2.03.1.	Переклад текстів ділового стилю	3	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-5 ЗК-6 ЗК-9 ЗК-10	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: Вимоги до письмового перекладу. Лінгвістичні аспекти економічного тексту. Особливості перекладу економічної та фінансової термінології. Фонові знання перекладача в певних галузях економіки як запорука якісного перекладу. Техніка перекладу юридичної термінології, зокрема такої, що не має еквівалентів в українській мові. Особливості перекладу сталих словосполучень, характерних для юридичних текстів. Графічний аспект правової документації. Особливості перекладу скорочень назв міжнародних організацій. Переклад скорочень підприємницьких суб'єктів. Переклад скорочень назв інституцій та адміністративних одиниць. Переклад титулів та антропонімів. Специфіка ведення ділової кореспонденції. Когнітивні компетентності включають: знання і розуміння особливості дискурсу ділового спілкування у словацькій та українській мовах; знання основних принципів передачі в перекладі лексико-граматичних та жанрово-стилістичних особливостей матеріалів сфери економіки, юриспруденції та бізнесу; іншомовної економічної та юридичної термінології; перекладацькі трансформації, що застосовуються під час письмового та усного перекладу; засвоєння термінологічного мінімуму з різних галузей (права, економіки, медицини, освіти, адміністративної справи тощо). До практичних вмінь та навичок входять: практичне використання засвоєної термінології при перекладі, виробити вміння та навички перекладу офіційних листів, угод про співробітництво, судових справ, грантових проектів, свідоцтва про народження, свідоцтва про освіту, офіційні запрошення, візові анкети тощо українською зі

					словацької мови з урахуванням особливостей стилю і термінології, використовувати у перекладі засвоєні прийоми трансформації; передавати в перекладі стиль оригіналу; володіти технікою письмового перекладу текстів офіційно-ділового стилю, економічних та юридичних текстів.
ДВВС 2.2.03.2.	Офіційно-ділове листування словацькою мовою	3	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-5 ЗК-6 ЗК-9 ЗК-10	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: усвідомлення специфіки дискурсу письмового офіційно-ділового спілкування у словацькій мові як прояву одного з видів офіційно-ділового стилю, особливості ведення ділової кореспонденції у сучасній словацькій практиці. Когнітивні компетентності включають: знання основних принципів лексико-граматичних та жанрово-стильових характеристик відповідного тексту, структури ділового листа та особливостей кожної складової частини, формальних відмінностей від відповідних аналогічних українських текстів. До практичних вмінь та навичок входять: практичне використання засвоєних знань при створенні (або перекладі зі словацької мови) офіційного листа з урахуванням особливостей стилю і термінології, практичне використання усталених виразів і кліше, аббревіатур і скорочень, прийнятих у діловому листуванні; дотримання стилю оригіналу; володіння технікою письмового перекладу офіційно-ділових листів, використання відповідної економічної, юридичної та адміністративної лексикології.
ДВВС 2.2.04.1.	Українсько-словацькі літературні взаємини	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-21 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: основні етапи розвитку українсько-словацьких літературних взаємин; українсько-словацькі взаємини до початку XIX ст.; українсько-словацькі літературні взаємини періоду просвітництва та класицизму; українсько-словацькі взаємини у добу романтизму (штурівський період); українсько-словацькі літературні взаємини періоду реалізму та модернізму; українсько-словацькі літературні взаємини в міжвоєнний період; українсько-словацькі літературні взаємини другої половини XX ст.; українсько-словацькі літературні взаємини на сучасному етапі. Когнітивні компетентності включають: здатність орієнтуватися в суспільно-історичних та культурних особливостях, що позначилися на розвитку українсько-словацької

					літературної співпраці; орієнтуватися в основних етапах розвитку українсько-словацьких літературних взаємин, у впливах та взаємовпливах у розвитку української та словацької літератур. До практичних вмінь та навичок входять: вміння орієнтуватися в основних етапах розвитку українсько-словацьких літературних взаємин; знати подвижників словацько-української літературної співпраці, визначати їх роль і місце в дискурсі українсько-словацьких взаємин; аналізувати художні твори словацької літератури в українських перекладах; простежувати впливи та взаємовпливи в українські та словацькій художній літературі.
ДВВС 2.2.04.2.	Аналіз словацького художнього тексту	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-21 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: Герменевтика як теорія та мистецтво тлумачення текстів. Класифікація методів аналізу художнього тексту. Традиційні шляхи та найуживаніші методи аналізу художнього тексту: «слідом за автором», пообразний, проблемно-тематичний, композиційний. Традиційні шляхи аналізу художнього тексту: біографічний, творчо-генетичний, формальний, статистичний, соціологічний, порівняльний, культурно-історичний, історико-функціональний методи аналізу. Семантичне декодування поетичного твору. Культурологічний контекст вивчення літературних творів. Стилістичний аналіз. Психологічний аналіз. Текстуальний (мотиви, підтекст), контекстуальний (історико-культурологічне, біографічне тло вивчення тексту) аналізи художніх творів. Нетрадиційні методи аналізу художнього тексту: культурологічні, естетичні, психологічні, міфологічні, часопросторові, гендерні, архетипні виміри. Інтертекстуальний аналіз художніх творів (алюзії, ремінісценції, цитації). Міфоаналіз. Поняття міфологем. Метод логіко-семіотичної рамки. Види літературознавчого аналізу, зумовлені певними естетичними концепціями художньої творчості: архетипний, гендерний, феноменологічний аналізи тексту. Методичні прийоми хронотопічного аналізу. Структуралістський аналіз художнього тексту (бінарні опозиції). Постструктуралізм. Деконструктивізм. Когнітивні компетентності включають: широкий спектр літературознавчих методів аналізу художнього тексту, наявних у вітчизняному та зарубіжному літературознавстві; здатність окреслити специфіку літературознавчого аналізу, його відмінність від інтерпретації художнього тексту; визначити роль і значення літературознавчого аналізу для розкодування художнього тексту; опанувати різні види літературознавчого аналізу.

					До практичних вмінь та навичок входять: застосовувати різні методики і прийоми аналізу художнього тексту; аналізувати різні рівні художнього тексту; самостійно мислити і долати дослідницьку суб'єктивність.
ДВВС 2.2.05.1.	Економічна термінологія сучасної словацької мови	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: поняття про економічну термінологію словацької мови; поняття про перекладні та тлумачні словники з економіки; термінологічні особливості словацької економічної системи (безеквівалентна лексика); основні стилістичні властивості словацького економічного тексту у порівнянні з українським. Когнітивні компетенції включають: здатність розрізняти лексичні та граматичні особливості економічного тексту; здатність розрізняти економічні реалії Словаччини у формі текстів із основною термінологічною лексикою; здатність орієнтуватися в основних видах економічних систем Словаччини та України. До практичних вмінь та навичок входять: вміння перекладати із словацької мови українською та навпаки тексти економічного характеру; характеризувати основні економічні ознаки словацького народу; навички ілюструвати теоретичний матеріал прикладами словацької мови, використовувати теоретичні відомості на конкретному матеріалі словацької мови; відрізняти економічні регіональні особливості, національно-специфічні риси словацького народу від інших народів.
ДВВС 2.2.05.2.	Словацький словотвір у контрастивному аспекті	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-13	Знання з предметної галузі включають: поняття про словотвір у контрастивному аспекті; поняття про словотвірне значення, словотвірний тип, словотвірну категорію, словотвірний ланцюжок, словотвірне гніздо, у контрастивному аспекті; поняття про словотвірні форманти та їх види; способи словотвору та їх класифікація; словотвірна система словацької мови; словотвір іменника; словотвір прикметника; словотвір займенника та числівника; словотвір прислівника; словотвір дієслів; словотвір службових частин мови у контрастивному аспекті. Когнітивні компетенції включають: здатність розрізняти поняття контрастивна лінгвістика, контрастивний

					словотвір; здатність розрізняти похідну основу від непохідної з контрастивного аспекту; вміння характеризувати основні ознаки змін у словотвірній структурі слова. До практичних вмінь та навичок входять: вміння робити словотвірний аналіз слова; давати визначення твірної основи і словотвірних засобів, похідної основи; навички аналізу словотвірної структури похідного слова у контрастивному аспекті; навички аналізу будови словотвірного гнізда; вміння визначати способи словотворення; вміння характеризувати основні ознаки морфологічного словотворення з контрастивної точки зору.
ДВВС 2.2.06.1.	Юридична термінологія сучасної словацької мови	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: поняття про юридичну термінологію словацької мови; поняття про перекладні та тлумачні словники з права; термінологічні особливості словацької юридичної системи (безеквівалентна лексика); основні стилістичні властивості словацького юридичного тексту у порівнянні з українським. Когнітивні компетенції включають: здатність розрізняти лексичні та граматичні особливості юридичного тексту; здатність розрізняти юридичні реалії Словаччини у формі текстів із основною термінологічною лексикою; здатність орієнтуватися в основних видах правової системи Словаччини та України. До практичних вмінь та навичок входять: вміння перекладати із словацької мови українською та навпаки тексти юридичного характеру; характеризувати основні правові ознаки словацького народу; навички ілюструвати теоретичний матеріал прикладами словацької мови, використовувати теоретичні відомості на конкретному матеріалі словацької мови; відрізняти правові регіональні особливості, національно-специфічні риси словацького народу від інших народів.
ДВВС 2.2.06.2.	Основи зіставного мовознавства	3	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-4 ЗК-5	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-8	Знання з предметної галузі включають: сучасні напрями досліджень у галузі контрастивної лінгвістики і лінгвістичної типології. Зіставно-типологічний аналіз мовних систем і підсистем, характерологічний і універсологічний підходи у вивченні мов

			ЗК-9 ЗК-13	ПК-12 ПК-14 ПК-21	різних типів. Провідні методики у сфері зіставного мовознавства і лінгвотипології. З'ясування теоретичних та методологічних проблем у зіставно-типологічній фонетиці, дериватології, морфології, синтаксисі та лексикології. Предмет, об'єкт, мета і завдання зіставного мовознавства, його місце в системі наук та прикладне значення в системі лінгвістичних досліджень. Установлення основних етапів розвитку контрастивної лінгвістики. Визначення змісту і завдань лінгвістичної типології, характерології та універсології. Поглиблення знання про типологічну класифікацію мов, її різновиди. Сутність зіставного методу в мовознавстві. Проблема мови-еталона порівняння. Принципи, рівні, аспекти й етапи зіставного аналізу. аспекти зіставлення фонологічних систем мов різних типів та фонетичних процесів: асиміляції, акомодатії, дисиміляції, редукції тощо. Типологія складів у мовах світу, а також суперсегментні засоби: інтонація, наголос і т.д. Одиниці зіставного дослідження словотвору, поняття «словотвірна потенція різних класів слів», принципи і методика контрастивних дериватологічних досліджень. Семантичний обсяг слів, специфіка переносних значень. Поняття безеквівалентної лексики та лексичних лакун тощо. Визначення принципів і методів зіставного дослідження лексики і лексичної семантики. Типи міжмовних співвідношень фразеологічних одиниць і їхня національна специфіка. Способи вираження граматичних значень у мовах світу, різні підходи до класифікації частин мови. Підходи контрастивного аналізу морфологічних категорій у мовах різних типів. Основні поняття зіставного синтаксису. Когнітивні компетентності включають: знання: сучасних контрастивних теорій та їхніх представників; сучасного термінологічного апарату зіставного мовознавства і лінгвотипології; принципів, рівнів, аспектів, етапів зіставного аналізу мовних явищ і одиниць; специфіки контрастивних і типологічних досліджень фонетико-фонологічного, морфемно- дериваційного, лексико-семантичного морфологічного і синтаксичного рівнів мов різних типів; етапів і перспектив розвитку зіставного мовознавства і лінгвотипології. До практичних умінь та навичок входять: студент повинен вміти застосовувати зіставний метод і прийоми в
--	--	--	---------------	-------------------------	--

					лінгвістичних дослідженнях; визначати мовні типи й типи мов; розрізняти зіставно-типологічні й порівняльно-історичні методи дослідження; аналізувати мовні явища і мовні одиниці, що належать до фонетико-фонологічного, морфемно-дериваційного, лексико-семантичного морфологічного і синтаксичного рівнів мов різних типів; застосовувати результати зіставних досліджень у практиці викладання, а також у власному лінгвістичному дослідженні.
ДВВС 2.2.07.1.	Історія антропосистем слов'янських мов	4	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-5 ПК-7 ПК-10 ПК-14 ПК-17	Знання з предметної галузі включають: засвоєння студентами зовнішніх і внутрішніх причин еволюції антропосистеми; основних етапів цієї еволюції, екстралінгвальних факторів, що формували антропосистему слов'ян, універсального і особливого в процесі розвитку і трансформації однолексемних антропосистем у багатолексемні; усвідомлення специфіки сучасної словацької антропосистеми у зіставленні з українською; сучасних тенденцій антропонімії слов'ян; знання ономастичної термінології та праць з антропонімічної проблематики. Когнітивні компетентності включають: періодизацію розвитку антропонімії слов'ян, причини трансформації антропосистеми, типи антропонімічних формул допрізвищового періоду, специфіку становлення прізвищ у різних групах слов'янських мов, сучасну ономастичну термінологію, особливості праслов'янської антропосистеми, джерела її реконструкції; сучасну антропонімічну проблематику. До практичних вмінь та навичок входять: студент повинен вміти пояснювати сучасні антропонімічні традиції, спираючись на знання історії антропосистем; використовувати антропонімічну термінологію; проводити етимологічні дослідження слов'янських імен та прізвищ; характеризувати історію антропосистем окремих слов'янських мов; пояснити причини використання східними слов'янами трилексемної антропоформули офіційного іменування особи і відсутність по батькові у інших груп слов'ян; пояснити причини зміни у жінок дівочого прізвища при шлюбі; користуватися ономастичними словниками; на базі ономастичних словників проаналізувати етимологію свого імені і прізвища.

ДВВС 2.2.07.2.	Словацька ономастика	4	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-5 ПК-7 ПК-10 ПК-14 ПК-17	Знання з предметної галузі включають: засвоєння студентами зовнішніх і внутрішніх причин еволюції словацької антропонімії; основних етапів її еволюції, екстралінгвальних факторів, що формували антропосистему словаків, усвідомлення специфіки сучасної словацької антропосистеми у зіставленні з українською; знання ономастичної термінології та праць з антропонімічної проблематики В. Бланара, М. Майтана, П.П. Чучки, С.М. Пахомової, І. Валентової та джерел вивчення (словників) словацьких імен та прізвищ. Когнітивні компетентності включають: періодизацію розвитку словацької антропонімії, причини трансформації словацької антропосистеми, типи словацьких антропонімних формул допрізвищевого періоду, специфіку становлення прізвищ у словацькій мові, словацьку ономастичну термінологію, особливості порядку слів у словацькій антропоформулі. До практичних вмінь та навичок входять: студент повинен вміти пояснювати сучасні антропонімічні традиції, спираючись на знання історії словацької антропосистеми; активно використовувати словацьку антропонімічну термінологію; проводити етимологічні дослідження словацьких імен та прізвищ; характеризувати історію антропосистеми словацької мови; користуватися ономастичними словниками; на базі ономастичних словників аналізувати етимологію словацьких імен та прізвищ.
ДВВС 2.2.08.1.	Усна народна творчість	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-21 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: folklór ako súčasť ľudovej kultúry; teórie a metódy folklóru; dejiny slovenského folklóru; kalendárna obradová poézia; zaklínanie a zariekanie; rodinný obradový folklór; ľudové rozprávky; ľudové piesne; drobné druhy ústnej slovesnosti; detský folklóre; ľudové divadlo. Когнітивні компетентності включають: знання з розвитку фольклористики як науки та розвиток словацької фольклористики; теорію та методи фольклору; здатність застосовувати теоретичні знання на практиці, передусім, при детальному розгляді окремих жанрів та видів словацького фольклору; здатність характеризувати стан традиційного фольклору у Словаччини; знати носіїв, творців, збирачів та дослідників словацької усної народної творчості; орієнтуватися у фоно- та

					відеозаписах словацьких народних пісень та обрядів у виконанні відомих фольклорних колективів та народних театрів Словаччини. До практичних вмінь та навичок входять: вміння класифікувати та характеризувати жанри словацького фольклору; аналізувати жанри словацького фольклору; визначати спільне та відмінне у словацькому та українському фольклорі; знати історію словацької фольклористики.
ДВВС 2.2.08.2.	Словацький народний епос	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-21 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: мистецтво як форма суспільної свідомості та фольклор. Фольклор як мистецтво слова. Соціальна природа фольклору. Життєвий зміст фольклору. Художня система фольклору. Народний епос як складова усно народної творості. Усна поетична творчість словацького народу та інших слов'ян. Спільні та подібні явища в ній. Збирання і вивчення словацького фольклору. Жанровий склад словацького народного епосу. Система жанрів, її історичне формування. Генетичний зв'язок жанрів. Малі жанри. Прозаїчні епічні жанри. Порівняльно-історичне вивчення фольклору (типологічне, генетичне, історико-культурне). Когнітивні компетентності включають: обсяг понять “міфологія”, “фольклор”, “фольклористика”, “епос”; особливості жанрового складу словацького епосу; загальні особливості словацького епосу; малі жанри словацького фольклору; обсяг поняття “усна народна проза”; види віршованих епічних жанрів; жанри народного епосу; театральні-драматичні елементи в календарних та сімейних обрядах; загальні закономірності розвитку словацького народного епосу. До практичних вмінь та навичок входять: назвати загальні особливості фольклору; охарактеризувати художню систему фольклору; довести генетичний зв'язок жанрів фольклору; визначити склад календарної та сімейної обрядової поезії; дати визначення понять “прислів'я” та “загадка”; визначити такі поняття, як “казка” (про тварин, чарівна, соціально-побутова); “переказ”, “легенда”, “оповідь”; назвати особливості віршованих епічних жанрів; класифікувати народний епос за тематикою та структурою; розрізняти форми народного театру.

ДВВС 2.2.09.1.	Історична граматики	3	ЗК-1 ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-10	Знання з предметної галузі включають: поняття про місце словацької мови серед інших слов'янських мов; історична фонетика словацької мови; характеристика праслов'янської основи словацької мови; формування найстарших фонологічних структур; розвиток вокалізму; розвиток консонантизму; історична граматики словацької мови; розвиток граматичних категорій; розвиток відмінювання іменника; розвиток відмінювання прикметника; розвиток відмінювання займенника та числівника; розвиток дієслова; форми дієслів; розвиток службових частин мови; розвиток синтаксису словацької мови; розвиток словотвору. Когнітивні компетенції включають: здатність розрізняти фонетичні, лексичні, словотвірні, морфологічні, синтаксичні процеси, які відбувалися у словацькій мові аж до виникнення словацької літературної мови. До практичних вмінь та навичок входять: вміння здійснювати лінгвістичний аналіз археографічних пам'яток різного часу; правильно визначати хронологічні межі археографічних пам'яток за мовними явищами, відбитими в них; вміння відшукувати історичне коріння сучасних мовних явищ; визначати процеси, які сформували мовні особливості сучасної словацької мови.
ДВВС 2.2.09.2.	Розвиток фонетичної і морфологічної системи словацької мови	3	ЗК-1 ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-10 ПК-11	Знання з предметної галузі включають: поняття про фонетичну систему словацької мови; характеристика праслов'янської основи словацької мови; формування найстарших фонологічних структур; розвиток вокалізму; розвиток консонантизму; поняття про морфологічну систему словацької мови; розвиток граматичних категорій; розвиток відмінювання іменника; розвиток відмінювання прикметника; розвиток відмінювання займенника та числівника; розвиток дієслова; форми дієслів; розвиток службових частин мови. Когнітивні компетенції включають: здатність розрізняти особливості формування звукової системи словацької мови; здатність розрізняти особливості формування морфологічної системи словацької мови; здатність розрізняти фонетичні та морфологічні процеси, які відбувалися у словацькій мові аж до виникнення словацької

					літературної мови. До практичних вмінь та навичок входять: вміння оперувати основною історико-лінгвістичною термінологією; читати та відтворювати сучасною мовою старословацькі тексти різної хронологічної кваліфікації; давати історико-лінгвістичний коментар до явищ словацької фонетики та морфології.
ДВВС 2.2.10.1.	Друга слов'янська мова (чеська)	5	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-5 ПК-6 ПК-10 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: Загальні відомості про Чеську Республіку. Чеський алфавіт. Графіка. Звукова система чеської літературної мови. Довгі і короткі голосні. Наголос. Дієслово <i>být</i> у теперішньому часі. Особові займенники. Називний відмінок прикметників в однині. Дієслово <i>mít</i> . Інтонія. Дифтонги. Приголосні звуки. Асиміляція. Форми дієслів <i>jít, jet</i> у теперішньому часі. Вимова приголосних [l], [h], [g], [ž], [š], [č]. Форми дієслів <i>žít, šít, číst</i> у теперішньому часі. Прислівники на -e (-ě). Складотвірні [r], [l]. Приголосний [ř]. Дієприкметник минулого часу на -l. Гортанний вибух (<i>ráz</i>). Вимова прийменників <i>přes, s</i> . Вимова груп приголосних. Чергування голосних. Чергування приголосних і груп приголосних. Присвійні займенники в називному відмінку однини. Основний і побічний наголос. Вокалізація прийменників. Типи інтонації в чеських реченнях. Основні правила чеського правопису. Вимова і правопис слів іншомовного походження. <i>Rodina. Můj pokoj. Dům a domácnost. Vzdělání. Škola. Univerzita. Vzhled a povaha člověka. Profese a zaměstnání. Pracovní den. Ve městě. Městská hromadná doprava. Na návštěvě. Mateřský jazyk. Volný čas. Prázdniny. Nádraží. V obchodě s potravinami. V supermarketu. Stravování. V restauraci. Roční doby a počasí. Služby. Pošta. Banka. Kultura. Divadlo a kino. Lékařská pomoc. Sport. Cestování. V hotelu. Praha jako kolébka českých dějin. Česká republika. Jak si balím kufr. O Čechovi (A.Jirásek). O Vánocích (J.Werich). Filologie klasická a moderní čili překlad, výklad a gramatika. Část 2.(J.Žák z knihy <i>Študáci a kantorí</i>). Na Radosti a v Oblažci (P.Eisner z knihy <i>Chrást i tvrz</i>). Normativní mluvnice (J.Jícha). Nikdo se nebude smát (M.Kundera). Na vlavtní uši aneb konečně kolektivismus (podle M.Vonkové). O Alelidech (K.Čapek). O naříkacích (K.Čapek). Na city jsou citoslovce (S.Čmejkrvá). Májová kouzelnice (J.Škvorecký). Іменник. Прикметник. Займенник. Числівник. Дієслово.</i>

					Прийменник. Сполучник. Частка. Прислівник. Вигук. Когнітивні компетентності включають: здатність використання лексичного матеріалу у монологічному та діалогічному мовленні; здатність до читання текстів мовою яка вивчається; здатність здобувати та аналізувати інформацію; здатність перекладати тексти з української мови на чеську мову і навпаки; здатність письмово викладати думки або письмово надавати різну інформацію з дотриманням граматичних, орфографічних і стилістичних норм; здатність усвідомлювати суть мовних явищ у поєднанні з іншою системою понять, через яку може сприйматися дійсність; здатність до порівняння явищ чеської мови з рідною мовою, їх аналіз; здатність працювати із словниками підручником, додатковою літературою тощо; здатність сприймати мовлення носіїв мови у формах монологу, діалогу, фонозапису та відеозапису у різних темпах мовлення (від повільного до швидкого); здатність до розуміння прочитаного. До практичних вмінь та навичок входять: Володіння розмовною мовою у формах монологу та діалогу; вміння чітко висловити свої думки, переконання, згоду чи незгоду у відповідь на отриману інформацію; вміння робити пояснення до плану або ідеї; вміння пояснити чи переказати сюжет фільму, книги, висловити своє ставлення; вміння аргументувати свою думку; вміння розуміти мовлення носія мови під час безпосереднього спілкування; вміння розуміти зміст текстів та повідомлень відповідно до тематики ситуативного спілкування; вміння письмово викладати думки з дотриманням граматичних, орфографічних і стилістичних норм.
ДВВС 2.2.10.2.	Друга слов'янська мова (російська)	5	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-5 ПК-6 ПК-10 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: Фонетика, фонологія, орфоепія, графіка, орфографія другої слов'янської мови. Характер наголосу. Комбінаторні і позиційні чергування звуків. Лексика другої слов'янської мови як система та її специфіка. Основні парадигматичні класи. Стилїстичні шари лексики. Походження лексики. Соціальні та територіальні діалекти. Диференціація лексики з хронологічного погляду. Фразеологія. Лексикографія. Словотвір і морфеміка. Види морфем другої мови. Класифікація морфем за різними ознаками. Парадигматика морфем. Основа та її види. Зміни в морфемній

					структурі слова. Поняття мотивованості та членування основи. Види формально-семантичних відношень між твірною та похідною основами. Історичні зміни у складі слова. Типи граматичних категорій мови. Частини мови. Специфіка іменних граматичних категорій. Граматичні категорії російського дієслова. Прислівник: лексико-граматичні ознаки; розряди за словотворчою структурою, способом номінації, лексичним значенням. Слова категорії стану і модальні слова як особливі частини мови. Службові слова. Перехідні явища у системі частин мови. Синтаксис. Типологія синтаксичних зв'язків. Синтаксичні одиниці – словосполучення, просте речення, складне речення. Когнітивні компетентності включають: базові поняття лексикології, лексикографії, фразеології, що складають їх концептуальну основу; основні парадигматичні групи лексики; основні філологічні словники мови; тенденції розвитку лексико-семантичної системи другої слов'янської мови; основи фонетики, фонології, орфоєпії, графіки, орфографії; комбінаторні та позиційні чергування; основні закономірності та тенденції розвитку орфоепічних норм; принципи та основні правила орфографії; специфіку її морфології на фоні інших слов'янських мов, які вивчав та знає студент-словакіст; поняття синтетичної та аналітичної будови мови та їх співвідношення у граматиці; основні тенденції розвитку морфологічної системи; основні способи словотвору самостійних частин мови; базові поняття синтаксису, що складають його концептуальну основу; будову синтаксичної одиниці. До практичних вмінь та навичок входить: зіставляти елементи лексико-семантичної системи другої слов'янської мови з словацькою та українською; користуватися лексичним та фразеологічним мінімумом другої слов'янської мови у власній мовленнєвій діяльності; користуватися різними типами філологічних словників; вільно користуватися системою знань з фонетики, фонології, орфоєпії, графіки, орфографії на практиці; визначати та виправляти помилки у вимові у відповідності до норм орфоєпії; користуватися орфоепічними та орфографічними словниками різних типів; вільно користуватися системою знань з морфології; систематизувати і пояснювати факти морфології другої слов'янської мови на тлі інших
--	--	--	--	--	---

					слов'янських; зіставляти фрагменти морфологічних систем другої слов'янської та словацької мов; виділяти граматичні форми слова, визначати засоби вираження граматичного значення у певній граматичній формі; будувати морфологічну парадигму та визначати її різновид; виділяти елементи значень словоформи; зіставляти одиниці словотвірного рівня другої слов'янської та і словцької мов; систематизувати і пояснювати факти синтаксичної системи другої слов'янської мови.
ДВВС 2.2.11.1.	Історія словацької літературної мови	3	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-10 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: поняття про літературну мову; періодизація словацької літературної мови; долітературний період словацької літературної мови; літературний період словацької літературної мови; період 10-14. ст.; чеська мова як літературна мова словаків у 15 ст.; культурна словацька мова 16-18 ст.; кодифікація словацької літературної мови А. Бернолаком; кодифікація словацької літературної мови Л. Штура; словацька літературна мова в реформному періоді; словацька літературна мова в 20 ст.; словацька літературна мова в незалежній Словаччині. Когнітивні компетенції включають: здатність орієнтуватися в періодизацію історії словацької літературної мови, основних етапах її становлення, загальних тенденціях формування літературно-писемної мови у межах кожного з періодів; особливостях писемних пам'яток словацької мови; історії становлення словацького правопису; стан та перспективи дослідження історії словацької літературної мови. До практичних вмінь та навичок входять: вміння здійснювати лінгвістичний аналіз археографічних пам'яток різного часу; вміння аналізувати особливості мови писемних пам'яток різних періодів, виявляти риси словацької мови; інтерпретувати традиційні чи інноваційні мовні явища кожного з періодів творення словацької літературної мови; виявляти у текстах ознаки різних правописних змін.
ДВВС 2.2.11.2.	Аналіз пам'яток словацької мови XIV-XIX ст.	3	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-4 ЗК-9	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-7	Знання з предметної галузі включають: поняття про пам'ятки словацької мови; періодизація словацької літературної мови; долітературний період словацької літературної мови; літературний період словацької літературної мови; пам'ятки 14 століття;

			ЗК-13	ПК-10 ПК-21	чеська мова як літературна мова словаків у 15 ст.; пам'ятки 15 століття; культурна словацька мова 16-18 ст.; пам'ятки словацької мови 16-18 ст. кодифікація словацької літературної мови А. Бернолаком; кодифікація словацької літературної мови Л. Штура; пам'ятки словацької літературної мови 19 ст. Когнітивні компетенції включають: здатність аналізувати пам'ятки словацької мови; здатність орієнтуватися в особливостях писемних пам'яток словацької мови; історії становлення словацького правопису; загальних тенденціях формування літературно-писемної мови. До практичних вмінь та навичок входять: вміння здійснювати лінгвістичний аналіз пам'яток словацької мови; вміння аналізувати особливості мови писемних пам'яток різних періодів, виявляти риси словацької мови; інтерпретувати традиційні чи інноваційні мовні явища кожного з періодів творення словацької літературної мови.
ДВВС 2.2.12.1.	Історія словацької літературної критики	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-21 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: Predmet a poslanie literárnej kritiky. Literárna kritika v rámci literárnej vedy. Úlohy literárnej kritiky: interpretačná, hodnotiaca. Využitie literárnohistorických a literárnoteoretických aspektov v literárnokritickej činnosti. Prehľad dejín slovenskej literárnej kritiky. Činnosť A. Bernoláka, J.I.Bajzu, J. Fándlyho. Literárnokritické dielo štúrovskej generácie. Príspevok Ľ.Štúra a J.M.Hurbana k rozvoju slovenského kritického uvažovania. Literárnokritické výboje ostatných autorov obdobia romantizmu. Literárna kritika v období prvej vlny literárneho realizmu. Kritické práce J.Vlčka a J.Škultétyho. Prvá syntetická práca z dejín slovenskej literatúry (J.Vlček). Literárnokritické reflexie predstaviteľov druhej vlny realizmu. Kritika v období slovenskej literárnej moderny. Literárna kritika v medzivojnovom období: kritické názory, determinanty, osobnosti. Hľadanie kontinuity s kritickou myšlienkou predprevratového obdobia. Prítomnosť dvoch ideových platforiem: liberálnej a socialisticky orientovanej. Literárna kritika po roku 1945. Hierarchia názorov v 2. polovici 40. rokov minulého storočia. Metodologické východiská povojnovej kritiky. Kontinuita criticalkej činnosti: A.Matuška, M.Chorváth, J.Felix, M.Pišút. Dielo M.Bakoša, I.Kusého, S.Šmatláka,

					J.Števčeka, F.Miku a i. Literárna kritika po roku 1989. Vedecký výskum na pracoviskách akadémie vied a vysokých škôl. Kolektívne a individuálne výstupy literárnych kritikov. Výskum slovenskej literatúry P.Zajaca, M.Hamadu, R.Bílika, V.Žemberovej, Z.Stanislavovej. Detská literatúra v literárnej kritike. Literárnokritické bádanie ukrajinskej literatúry na Slovensku. Когнітивні компетентності включають: pozíciu literárnej kritiky v sústave literárnej vedy; miesto a úlohy literárnej kritiky v dejinách slovenskej literatúry 19. storočia; literárnovedné dielo štúrovskej generácie spisovateľov; literárnokritickú činnosť v prvej a druhej vlnе slovenského literárneho romantizmu; metodologické východiská literárnej kritiky v období slovenskej literárnej moderny; estetické koncepcie v literárnej kritike medzivojnového obdobia; orientáciu literárnokritického uvažovania po druhej svetovej vojne; hodnotové východiská kritiky po roku 1989; súčasný výskum postmodernej slovenskej literatúry; stav a perspektívy kritického bádania ukrajinskej literatúry na Slovensku. До практичних вмінь та навичок входить: určiť úlohy literárnej kritiky; definovať význam zrodu literárnej kritiky pre rozvoj slovenskej literatúry; analyzovať literárnokritické práce Ľ.Štúra, J.M.Hurbana a iných predstaviteľov slovenského romantizmu; zhodnotiť prínos J.Vlčka pre syntetický výskum slovenskej literatúry; odhaliť hodnotové a estetické snaženie kritiky v čase literárneho realizmu; nájsť kontinuálne miesto literárnokritických reflexií na vývin literatúry v medzivojnovom období; pomenovať metodologické pozície, determinanty a osobnosti literárnej kritiky v období medzi dvoma svetovými vojnami; určiť miesto literárnej kritiky v literárnom procese po roku 1945; definovať metodologické východiská a hodnotovú orientáciu súčasných literárnych kritikov; zaujať vlastný kritický postoj k literárnym textom.
ДВВС 2.2.12.2.	Словацька література XIX-XX ст. в критичному аспекті	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-21 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: Prielom do myšlienkového konzervativizmu a ustaľovanie koncepčného uvažovania nad literatúrou v 30. rokoch 19. storočia. Aktívna pozícia Ľ. Štúra, J. M. Hurbana, J. Kalinčiaka, J. Francisciho-Rimavského a M. Dohnányho v procese premien hodnotovej orientácie slovenskej literárnej kritiky. Inšpiračný počín Ľ. Štúra v <i>Slovenských národných novinách</i>. Nastolenie programových otázok kritiky v <i>Slovenských pohľadoch na vedy, umenie a literatúru</i> J. M.

					Hurbana. Štúrovo kritické potvrdenie kontinuity literárneho a spoločenského procesu (<i>Slovensko a jeho život literárny, O národných povestiach a piesňach plemien slovanských</i>). Nástup nových kritických pohľadov v 50. rokoch 19. storočia (P. Kellner-Hostinský a L. Kubáni). Literárne almanachy. Význam almanachu <i>Napred</i> (K. Banšell a P. Országh) v úsilí aplikovať realistické tendencie literárnovedného bádania (dobový kontext, hodnotový a ideovo-umelecký dosah diela) na tradicionalistické romantické hodnotiace pozície. S. Hurban Vajanský a jeho realistický kritický koncept. <i>Dejiny slovenskej literatúry</i> J. Vlčka. Prudká výmena generácií a smerov v rokoch 1918 – 1938. Reflektovanie na dva základné filozofické princípy kritiky – noetický (poznávací) a axiologický (hodnotiaci). F. Votruba a literárna moderna. Medzivojnová próza vo vecnom kritickom zábere A. Mráza. Medzivojnová poézia v hodnotiacom aspekte M. Pišúta (<i>Hodnoty a čas</i>). Nadrealistické hnutie a M. Bakoš (<i>Vývin slovenského verša od školy Štúrovej</i>). Striktná a explicitná metóda kritického bádania J. Števčeka, S. Šmatláka. Когнітивні компетентності включають: Систему жанрів літературної критики, методи і критерії оцінки твору Періодизацію української літературної критики, її передумови і особливості зародження, становлення, стан і функціонування у різні періоди. вільно володіти логіко-понятійним апаратом, термінами, даними літературознавства, цитатами художніх творів. До практичних вмінь та навичок входять: Аналізувати явища художньої літератури, давати їм критичну оцінку на основі критеріїв-передумов та критеріїв-прикмет; вміння самостійно писати різні за жанровими формами твори літературно-художньої критики.
ДВВС 2.2.13.1.	Проблеми усного (синхронного) перекладу	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14	Знання з предметної галузі включають: поняття про види усного перекладу: послідовний та синхронний; особливості послідовного перекладу; особливості синхронного перекладу; різниця між професійним синхронним перекладом та іншими типами перекладів; основні вимоги до професійного синхронного перекладу; психологічні вимоги до синхронного перекладача; підготовка до процесу синхронного перекладу; технічне забезпечення перекладу; використання технічного обладнання; фактори впливу на процес перекладу; етичні і

				ПК-16 ПК-19 ПК-22	моральні засади роботи синхронного перекладача; переклад усних текстів економічної, юридичної, політичної тематики; вимоги до перекладача-синхроніста під час роботи конференцій; система підготовки записів у перекладі; основні засоби та техніка синхронного перекладу в умовах ускладненого багатомовного спілкування. Когнітивні компетенції включають: здатність розрізняти лексичні та граматичні особливості перекладу; сприймати україномовний та словацькомовний текст на слух з урахуванням можливих труднощів сприйняття усного мовлення (швидкий темп мовлення; фонетичні особливості мовлення, лексичні та синтаксичні лакуни або прогалини в усних повідомленнях тощо); здатність застосовувати спеціальні екстралінгвістичні навички, необхідні для здійснення професійного усного перекладу (уміння запам'ятовувати текст, уміння застосовувати методику універсального перекладацького скоропису, уміння користуватися сучасними технічними засобами для здійснення усного синхронного перекладу). До практичних вмінь та навичок входять: вміння орієнтуватися у сучасних засобах синхронного перекладу; вміння вільно усно перекладати тексти політичного, економічного, юридичного, гуманітарного характеру зі словацької мови українською мовою; володіти навичками синхронного перекладу з української мови словацькою.
ДВВС 2.2.13.2.	Послідовний переклад	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: поняття про послідовний переклад; особливості послідовного перекладу; різниця між професійним послідовним перекладом та іншими типами перекладів; основні вимоги до послідовного перекладу; підготовка до процесу послідовного перекладу; фактори впливу на процес перекладу; етичні і моральні засади роботи послідовного перекладача; переклад усних текстів економічної, юридичної, політичної тематики; вимоги до перекладача під час роботи конференцій; система підготовки записів у перекладі; скоропис. Когнітивні компетенції включають: способи прагматичної адаптації тексту-оригіналу; перекладацькі трансформації, обумовлені заміною відправної точки тексту; теорію перекладацьких трансформацій; способи відтворення безеквівалентної

					лексики; здатність розрізняти лексичні та граматичні особливості перекладу; сприймати україномовний та словацькомовний текст на слух з урахуванням можливих труднощів сприйняття усного мовлення (швидкий темп мовлення; фонетичні особливості мовлення, лексичні та синтаксичні лакуни або прогалини в усних повідомленнях тощо). До практичних вмінь та навичок входять: вміння перекладати галузеву термінологію; розподіляти та об'єднувати висловлювання при перекладі; здійснювати перекладацький аналіз текстів; перекладати власні назви; відтворювати безеквівалентну лексику; володіти навичками послідовного перекладу.
ДВВС 2.2.14.1.	Проблеми перекладу в світлі словацько-української інтерференції	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: поняття про двомовну інтерференцію та шляхи її подолання; інтерференція на лексико-семантичному рівні; інтерференція на словотвірному рівні; переклад фразеології, складених назв і термінів; інтерференція на морфологічному рівні; інтерференція на синтаксичному рівні; проблеми перекладу аббревіатур; проблеми перекладу власних назв. Когнітивні компетенції включають: здатність розрізняти інтерференцію; причини інтерференції; зони лексико-семантичної інтерференції; зони морфологічної інтерференції; зони синтаксичної інтерференції. До практичних вмінь та навичок входять: вміння застосовувати теоретичні знання на практиці; вміння аналізувати помилки, викликані інтерференцією; вміння критично аналізувати власний переклад з урахуванням зон впливу інтерференції на морфологічному і синтаксичному рівні, а також у сфері слововживання.
ДВВС 2.2.14.2.	Аналіз перекладацьких помилок в словацьких текстах	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14	Знання з предметної галузі включають: поняття про диференціацію перекладацьких і орфографічних помилок; поняття про потенційні перекладацькі помилки; фактичні перекладацькі помилки; помилки, викликані міжмовною інтерференцією: на лексико-семантичному, словотвірному, морфологічному та синтаксичному рівні. помилки при перекладі фразеології, складених назв і термінів; при транспозиції власних назв та перекладі аббревіатур та міжмовних омонімів та паронімів. Помилки при перекладі полісемантичних лексем та

				ПК-16 ПК-19 ПК-22	синонімів. Когнітивні компетенції включають: інтерпретацію помилок, викликаних явищами інтерференції та допущених при перекладі фразеології, складених назв і термінів; при транспозиції власних назв та перекладі абревіатур; визначення явища т. зв. фальшивих друзів перекладача; помилок при перекладі полісемантичних лексем та синонімів; здатність розрізняти перекладацькі помилки у словацьких текстах та інтерпретувати їх; встановлювати зони інтерференції на різних рівнях мовної системи. До практичних вмінь та навичок входять: вміння ідентифікувати та виправляти перекладацькі помилки у словацьких текстах (фактичні і перекладацькі); здатність аналізувати помилки, викликані інтерференцією; вміння критично аналізувати власний переклад з урахуванням зон впливу інтерференції на морфологічному і синтаксичному рівні, а також у сфері слововживання, здатність свідомо уникати помилки, викликані неправильною стилістичною коннотацією; вміння редагувати перекладний текст.
ДВВС 2.2.15.1.	Словацька дитяча література	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-20 ПК-21 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: Література для дітей та молоді, її значення. Періодизація літератури для дітей та молоді. Специфіка літератури для дітей. Поняття про дитячий аспект. Жанрова структура літератури для дітей та молоді. Творення та формування літератури для дітей та молоді. Специфіка розвитку дитячої літератури у взаємодії та історично послідовному функціонуванні творчих напрямів: романтизму, реалізму, модернізму. Давня література для дітей. Словацька література для дітей 19 століття. Література міжвоєнного періоду. Література для дітей та молоді після 1945 року. Казки для дітей. Народні казки. Авторська казка та проза. Проза для дітей. Основні прозаїчні жанри. Дитячий герой та його образ у літературі. Історична проза для дітей та молоді. Літературна адаптація фольклорної повісті для дітей та молоді. Література факту та художньо-наукова література для дітей та молоді. Журнали для дітей та молоді. Когнітивні компетентності включають: знання і розуміння основних специфічних ознак дитячої літератури, складових словацького літературного процесу взагалі і конкретного

					періоду зокрема; визначальних явищ і фактів цього періоду, зокрема особливості творчих напрямів і течій, специфіку творчого методу письменника, літературні тексти всіх жанрів. До практичних вмінь та навичок входять: володіти навичками наукового аналізу явищ художньої літератури; з допомогою художнього слова розширити світогляд дітей, розвинути їхню фантазію, знання, здібності.
ДВВС 2.2.15.2.	Література для молоді та юнацтва	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-20 ПК-21 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: Література для дітей та юнацтва, її значення. Періодизація літератури для дітей та юнацтва. Специфіка літератур. Жанрова структура літератури для дітей та юнацтва. Творення та формування літератури для. Специфіка розвитку літератури у взаємодії та історично послідовному функціонуванні творчих напрямів: романтизму, реалізму, модернізму. Словацька література для дітей та юнацтва 19 століття. Література міжвоєнного періоду. Література після 1945 року. Основні прозаїчні жанри. Літературна адаптація фольклорної повісті для дітей та юнацтва. Література факту та художньо-наукова література. Когнітивні компетентності включають: знання і розуміння основних специфічних ознак, складових словацького літературного процесу взагалі і конкретного періоду зокрема; визначальних явищ і фактів цього періоду, зокрема особливості творчих напрямів і течій, специфіку творчого методу письменника, літературні тексти всіх жанрів. До практичних вмінь та навичок входять: володіти навичками наукового аналізу явищ художньої літератури; з допомогою художнього слова розширити світогляд дітей та юнацтва, розвинути їх фантазію, знання, здібності.
ДВВС 2.2.16.1.	Практична стилістика словацької мови	4	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-8 ПК-12 ПК-14	Знання з предметної галузі включають: Predmet a úloha štylistiky. Metódy štylistického výskumu. Subjektívne a objektívne štýlotvorné činitele jazykových štýlov. Klasifikácia štýlov v slovenčine. Náučný štýl: základné vlastnosti, výrazové prostriedky a jeho členenie. Klasifikácia žánrov náučného štýlu. Hovorový štýl: základné črty, členenie a žánre hovorového štýlu. Administratívny štýl: základné vlastnosti,

				ПК-21	žánre a útvary administratívneho štýlu. Dokumentárne, oznamovacie a heslové žánre. Publicistický štýl: základné a špecifické vlastnosti, výrazové prostriedky publicistického štýlu. Špecifickosti štýlu novín, rozhlasu a televízie. Žánre publicistiky. Rečnícky štýl, jeho jazykové prostriedky a žánre. Esejistický štýl, jeho osobitosti. Slovník a gramatika esejistického štýlu. Esej ako žáner. Umelecký štýl. Vrstva prostriedkov a štýlotvorné činitele v umeleckom štýle. Jeho základné vlastnosti. Epika, lirika, dráma a žánre umeleckého štýlu. Non-fiction a science fiction. Когнітивні компетентності включають: pojem štýlu; pojem subjektívneho štýlotvorného činiteľa; pojem objektívneho štýlotvorného činiteľa; tradičné metódy stylistického výskumu; moderné metódy stylistického výskumu; pojem klasifikácie štýlov; pojem žánru; pojem slovníka štýlu; pojem gramatiky štýlu. До практичних вмінь та навичок входять: správne určovať štýl; používať tradičné metódy stylistického výskumu; používať moderné metódy stylistického výskumu; rozlišovať jazykovedný a literárny štýl; používať výrazové prostriedky štýlu; klasifikovať žánry štýlu; rozlišovať subjektívne a objektívne štýlotvorné činitele.
ДВВС 2.2.16.2.	Культура словацької мови	4	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-6 ПК-8 ПК-12 ПК-14 ПК-21	Знання з предметної галузі включають: Поняття про мовний стиль. Історичні етапи дослідження стилів і стилістики. Характеристика стилів мовлення. Теоретичні засади стилістики. Взаємозв'язок стилістики з іншими розділами мовознавства. Стилїстика як засіб вивчення словацької мови у функціональному аспекті. Специфіка засвоєння усної і писемної форм мови. Емоційність і експресивність як невід'ємні компоненти стилістики. Загальна характеристика лексичної стилістики. Стилїстичні можливості загальновживаної лексики. Стилїстично обмежена лексика. Стилїстичне вживання іншомовної лексики. Стилїстичне значення полісемії. Стилїстичне використання омонімів. Стилїстичне вживання паронімів. Стилїстична вадливість синонімів. Стилїстичні функції антонімів. Стилїстичне використання архаїзмів, історизмів. Стилїстичні функції неологізмів. Фразеологічна стилїстика і її одиниці. Стилїстичне використання фразеологізмів. Ідіоми як потужний стилїстичний засіб. Стилїстичне використання фразеологічних одиниць: прислів'їв, приказок, крилатих

				висловів. Стилiстичний потенцiал фразеологiзованих одиниць. Стилiстика категорiї роду iменникiв. Стилiстичнi особливостi категорiї числа iменникiв. Стилiстичнi функцiї вiдмiнкових форм iменника. Стилiстична спроможнiсть прикметникiв. Стилiстичнi властивостi дiєслова. Стилiстичне використання числiвникiв i займенникiв. Стилiстичне вживання прислiвникiв. Стилiстика службових слiв: прийменникiв, сполучникiв, часток, вигукiв. Стилiстика словосполучень. Стилiстика розповiдних, питальних i спонукальних речень. Стилiстика членiв речення. Стилiстика односкладних речень: означено-особових, неозначено-особових, узагальнено-особових, безособових, iнфiнiтивних, номiнативних. Стилiстика ускладнених простих речень. Стилiстичне використання складних речень. Стилiстичнi функцiї абзацу i тексту. Поняття про мовленнєву культуру. Лiнгвiстичнi й екстралiнгвiстичнi чинники розвитку мовленнєвої культури. Взаємозв'язок мовлення i мислення. Об'єктивнi обставини iндивiдуального мовлення. Суб'єктивнi чинники у процесi висловлювання. Нормативнiсть мовлення як найголовнiша ознака мовленнєвої культури. Поняття мовної норми. Рiзновиди мовних норм. Явища дiалектного мовлення. Варiантнiсть мовної норми. Вiдхилення вiд мовної норми. Правильнiсть мовлення. Точнiсть мовлення. Логiчнiсть мовлення. Чистота мовлення. Образнiсть мовлення. Простота, стислiсть, виразнiсть, чiткiсть i яскравiсть мовлення. Доречнiсть мовлення. Когнiтивнi компетентностi включають: знання i розумiння теорiї стилiстики, лiнгвiстичних та пара лiнгвiстичних виражальних засобiв стилiстичного рiвня; знання та розумiння макро- та мiкрокомпозицiї тексту; класифiкацiї стилiв сучасної словацької мови; знання жанрової диференцiацiї; знання та розумiння актуальної термiнологiї. До практичних вмiнь та навичок входять: вмiти робити стилiстичний аналiз тексту будь-якого стилю та жанру; вмiти функцiонально точно застосовувати мовно-стилiстичнi засоби у рiзних комунiкативних ситуацiях; вмiти стилiстично й композицiйно грамотно будувати власнi письмовi й уснi тексти словацькою мовою; вмiти робити аналiз та iнтерпретацiю словацького тексту; вмiти виявляти
--	--	--	--	--

					мовленнєві стилістичні відхилення і знаходити шляхи їх виправлення.
2.3. Інші навчання					
ДВВС 2.3.01.	Військова підготовка	30			